

HOTARARE

privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii securitatii si sanatatii în munca nr.319/2006

În temeiul art. 108 din Constitutia României, republicata, si al art. 51 alin. (1) lit. a) din Legea securitatii si sanatatii în munca nr.319/2006,

Guvernul României adopta prezenta hotarâre.

Articol Unic. - Se aproba Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Legii securitatii si sanatatii în munca nr. 319/2006, prevazute în anexa care face parte integranta din prezenta hotarâre.

PRIM-MINISTRU

CALIN POPESCU-TARICEANU

ANEXA

NORME METODOLOGICE

pentru aplicarea Legii securitatii si sanatatii în munca nr.319/2006

CAPITOLUL I

Dispozitii generale

Art. 1 Prezentele norme metodologice stabilesc modul de aplicare a prevederilor Legii securitatii si sanatatii în munca nr.319/2006.

Art. 2 În sensul prezentelor norme, termenii si expresiile de mai jos au urmatorul înteles:

1. autorizare a functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca - reprezinta asumarea de catre angajator a responsabilitatii privind legalitatea desfasurarii activitatii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca;
2. serviciu intern de prevenire si protectie - reprezinta totalitatea resurselor materiale si umane alocate pentru efectuarea activitatilor de prevenire si protectie în întreprindere si/sau unitate;
3. comitet de securitate si sanatate în munca - este organul paritar constituit la nivelul angajatorului, în vederea participarii si consultarii periodice în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în conformitate cu art.18 alin.(1)-(3) din Legea securitatii si sanatatii în munca nr.319/2006;
4. zone cu risc ridicat si specific - sunt acele zone din cadrul întreprinderii si/sau unitatii în care au fost identificate riscuri ce pot genera accidente sau boli profesionale cu consecinte grave, ireversibile respectiv, deces sau invaliditate;
5. accident care produce incapacitate temporara de munca (ITM) - accident care produce incapacitate temporara de munca de cel putin 3 zile calendaristice consecutive, confirmata prin certificat medical fiind ca urmare a accidentului suferit;
6. accident care produce invaliditate (INV) - accident care produce invaliditate confirmata prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisa de organele medicale în drept;

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

7. accident mortal (D) accident în urma caruia se produce decesul accidentatului confirmat, imediat sau după un interval de timp, în baza unui act medico-legal;
8. accident colectiv accidentul în care au fost accidentate cel puțin trei persoane, în același timp și din aceleași cauze, în cadrul aceluiași eveniment;
9. accident de munca de circulație - accident survenit în timpul circulației pe drumurile publice sau generat de traficul rutier, dacă persoana vătămată se afla în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu;
10. accident de munca de traseu:
 - a) accident survenit în timpul și pe traseul normal al deplasării de la locul de munca la domiciliu și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;
 - b) accident survenit pe perioada pauzei reglementare de masă în locuri organizate de angajator, pe traseul normal al deplasării de la locul de munca la locul unde ia masă și invers, și care a antrenat vătămarea sau decesul;
 - c) accident survenit pe traseul normal al deplasării de la locul de munca la locul unde își încasează salariul și invers și care a antrenat vătămarea sau decesul;
11. accident în afara muncii accident care nu îndeplinește condițiile prevăzute de prevederile art. 5 lit. g) și art. 30 din Legea nr. 319/2006;
12. invaliditate - pierdere parțială sau totală a capacității de muncă, confirmată prin decizie de încadrare într-un grad de invaliditate, emisă de organele medicale în drept;
13. invaliditate evidentă pierdere a capacității de muncă datorată unor vătămări evidente, cum ar fi un brăt smuls din umăr, produse în urma unui eveniment, până la emiterea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate de către organele medicale în drept;
14. intoxicație acută profesională - stare patologică apărută brusc, ca urmare a expunerii organismului la noxe existente la locul de muncă;
15. îndatoriri de serviciu - sarcini profesionale stabilite în: contractul individual de muncă, regulamentele de ordine interioară, regulamentele de organizare și funcționare, fișa postului, deciziile scrise, dispozițiile scrise sau verbale ale conducătorului direct sau ale șefilor ierarhici ai acestuia;
16. comunicare - procedura prin care angajatorul comunică producerea unui eveniment, de îndată, autorităților prevăzute la art.27 alin.(1) din Legea nr.319/2006;
17. evidentă procedura prin care se stabilesc mijloacele și modalitățile de păstrare a informațiilor referitoare la evenimentele produse;
18. cercetare a bolilor profesionale procedura efectuată în mod sistematic, cu scopul de a stabili caracterul de profesionalitate a bolii semnalate;
19. semnalare a bolilor profesionale - procedura prin care se indică pentru prima oară faptul că o boală ar putea fi profesională;
20. declarare a bolilor profesionale - procedura prin care se transmit informații referitoare la bolile profesionale înregistrate, de angajator, la Centrul național de coordonare metodologică București și la Centrul de Calcul și statistică sanitară București.

CAPITOLUL II

Autorizarea funcționării
din punct de vedere al securității și sănătății în muncă

Secțiunea 1

Prevederi generale

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 3 Prezentul capitol stabileste procedura de autorizare a functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca.

Art. 4 Nu se supun procedurii prevazute la art.1 persoanele fizice, asociatiile familiale si persoanele juridice pentru care autorizarea functionarii s-a efectuat în temeiul Legii nr.359/2004 privind simplificarea formalitatilor la înregistrarea în registrul comertului a persoanelor fizice, asociatiilor familiale si persoanelor juridice, înregistrarea fiscala a acestora, precum si la autorizarea functionarii persoanelor juridice, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 5 Asumarea de catre angajator a responsabilitatii privind legalitatea desfasurarii activitatii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca se face pentru activitatile care se desfasoara la sediul social, la sediile secundare sau în afara acestora.

Sectiunea a 2-a

Procedura de autorizare a functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca

Art. 6 Procedura de autorizare a functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca se face pe baza declaratiei pe propria raspundere se desfasoara prin inspectoratele teritoriale de munca, în a caror raza teritoriala angajatorul își desfasoara activitatea.

Art. 7 (1) În vederea autorizarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca, angajatorul are obligatia sa depuna la inspectoratul teritorial de munca o cerere, completata în doua exemplare, semnate în original de catre angajator, conform modelului prezentat în anexa nr.1.

(2) Cererea prevazuta la alin.(1) va fi însoțita de urmatoarele:

- a) copii de pe actele de înfiintare;
- b) declaratia-tip pe propria raspundere, conform modelului prezentat în anexa nr.2, din care rezulta ca, pentru activitatile declarate, sunt îndeplinite conditiile de functionare prevazute de legislatia specifica în domeniul securitatii si sanatatii în munca.
- c) Pentru actele depuse în sustinerea cererii se va completa opisul, prezentat în anexa nr.1.

Art. 8 În vederea autorizarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca, inspectoratele teritoriale de munca procedeaza dupa cum urmeaza:

- a) înregistreaza cererile de autorizare a functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca;
- b) verifica actele depuse în sustinerea acestora, precum si declaratiile-tip prevazute la art.6;
- c) completeaza si emite certificatul constatator, conform modelului prezentat în anexa nr.3;
- d) asigura evidenta certificatelor constatatoare eliberate, conform modelului prezentat în anexa nr.4;
- e) asigura arhivarea documentatiei în baza careia s-au emis certificatele constatatoare.

Art. 9 Termenul de eliberare a certificatului constatator este de 5 zile lucratoare, calculat de la data înregistrarii cererii.

Art. 10 Certificatul constatator, emis în baza declaratiei pe propria raspundere, da dreptul angajatorilor sa desfasoare activitatile pentru care au obtinut certificatul.

Art. 11 (1) În cazul în care constata abateri de la respectarea prevederilor legale din domeniul securitatii

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

si sanatatii în munca, inspectorul de munca sisteaza activitatea si propune inspectoratului teritorial de munca înscrierea mentiunii în certificatul constatator.

(2) Inspectoratul teritorial de munca mentioneaza sistarea activitatii prevazuta la alin.(1) în certificatul constatator.

Art. 12 (1) În situatia prevazuta la art. 11 , angajatorul poate relua procedura de autorizare, numai dupa ce a remediat deficientele care au condus la sistarea activitatii.

(2) La reluarea procedurii de autorizare a functionarii din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca, cererea va fi însoțita de certificatul constatator eliberat initial, în original.

(3) Inspectoratul teritorial de munca va mentiona în certificatul constatator data reluării activitatii.

CAPITOLUL III

Servicii de prevenire si protectie

Sectiunea 1

Prevederi generale

Art. 13 Prezentul capitol stabileste cerintele minime pentru activitatile de prevenire a riscurilor profesionale din întreprindere si/sau unitate si protectia lucratorilor la locul de munca, formarea în domeniul securitatii si sanatatii în munca, organizarea activitatilor de prevenire si protectie în cadrul întreprinderii si/sau unitatii, a serviciilor externe de prevenire si protectie, stabilirea criteriilor de evaluare si a procedurii de abilitare a serviciilor externe, precum si reglementarea statutului de reprezentant al lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 14 Angajatorul trebuie sa asigure planificarea, organizarea si mijloacele necesare activitatii de prevenire si protectie în unitatea si/sau întreprinderea sa.

Sectiunea a 2-a

Organizarea activitatilor de prevenire si protectie

Art. 15 Organizarea activitatilor de prevenire si protectie este realizata de catre angajator, în urmatoarele moduri:

- a) prin asumarea de catre angajator a atributiilor pentru realizarea masurilor prevazute de Legea nr.319/2006;
- b) desemnarea unuia sau mai multor lucratori pentru a se ocupa de activitatile de prevenire si protectie;
- c) înfiintarea unui serviciu intern de prevenire si protectie;
- d) apelarea la servicii externe de prevenire si protectie.

Art. 20 (1) Activitatile de prevenire si protectie desfasurate, prin modalitatile prevazute la art. 15 , în cadrul întreprinderii si/sau unitatii sunt urmatoarele:

1. identificarea pericolelor si evaluarea riscurilor;
2. elaborarea si actualizarea planului de prevenire si protectie;

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

3. elaborarea de instructiuni proprii, pentru completarea si/sau aplicarea reglementarilor de securitate si sanatate în munca tinând seama de particularitatile activitatilor si ale unitatii/întreprinderii, precum si ale locurilor de munca/posturilor de lucru;
4. propunerea atributiilor si raspunderilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca, ce revin lucratorilor, corespunzator functiilor exercitate, care se consemneaza în fisa postului, cu aprobarea angajatorului;
5. verificarea cunoasterii si aplicarii, de catre toti lucratorii, a masurilor prevazute în planul de prevenire si protectie, precum si a atributiilor si responsabilitatilor ce le revin în domeniul securitatii si sanatatii în munca, stabilite prin fisa postului;
6. întocmirea unui necesar de documentatii cu caracter tehnic de informare si instruire a lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca;
7. elaborarea tematicii pentru toate fazele de instruire, stabilirea periodicitatii adecvate pentru fiecare loc de munca, asigurarea informarii si instruirii lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca, si verificarea cunoasterii si aplicarii de catre lucratori a informatiilor primite;
8. elaborarea programului de instruire-testare la nivelul întreprinderii si/ sau unitatii;
9. asigurarea întocmirii planului de actiune în caz de pericol grav si iminent, conform prevederilor Capitolul Vi din prezentele norme metodologice si asigurarea ca toti lucratorii sa fie instruiti pentru aplicarea lui;
10. evidenta zonelor cu risc ridicat si specific prevazute în Capitolul Vi din prezentele norme metodologice;
11. stabilirea zonelor care necesita semnalizare de securitate si sanatate în munca, stabilirea tipului de semnalizare necesar, si amplasarea conform prevederilor Hotarârii Guvernului nr.971/2006 privind cerintele minime pentru semnalizarea de securitate si/sau sanatate la locul de munca;
12. evidenta meseriilor si a profesiilor, prevazute de legislatia specifica, pentru care este necesara autorizarea exercitarii lor;
13. evidenta posturilor de lucru care necesita examene medicale suplimentare;
14. evidenta posturilor de lucru care, la recomandarea medicului de medicina muncii, necesita testarea aptitudinilor si/sau control psihologic periodic;
15. monitorizarea functionarii sistemelor si dispozitivelor de protectie, a aparaturii de masura si control, precum si a instalatiilor de ventilare sau a altor instalatii pentru controlul noxelor în mediul de munca;
16. verificarea starii de functionare a sistemelor de alarmare, avertizare, semnalizare de urgenta, precum si a sistemelor de siguranta;
17. informarea angajatorului, în scris, asupra deficientelor constatate în timpul controalelor efectuate la locul de munca si propunerea de masuri de prevenire si protectie;
18. întocmirea rapoartelor si/sau a listelor prevazute de hotarârile Guvernului elaborate în temeiul art.51 alin.(2) lit.b) din Legea securitatii si sanatatii în munca nr.319/2006, inclusiv cele referitoare la azbest, vibratii, zgomot si santiere temporare si mobile;
19. evidenta echipamentelor de munca si urmarirea ca verificarile periodice si, daca este cazul, încercarile periodice ale echipamentelor de munca sa fie efectuate de persoane competente, conform prevederilor din Hotarârea Guvernului pentru asigurarea securitatii si sanatatii lucratorilor care utilizeaza la locul de munca echipamente de munca;
20. identificarea echipamentelor individuale de protectie necesare pentru posturile de lucru din întreprindere si întocmirea necesarului de dotare a lucratorilor cu echipament individual de protectie conform prevederilor din Hotarârea Guvernului nr.1048/2006 privind cerintele minime de securitate si sanatate pentru utilizarea de catre lucratori a echipamentelor individuale de protectie la locul de munca;
21. urmarirea întretinerii, manipularii si depozitarii adecvate a echipamentelor individuale de protectie si a înlocuirii lor la termenele stabilite, precum si în celelalte situatii prevazute de Hotarârea Guvernului nr.1048/2006 privind cerintele minime de securitate si sanatate pentru utilizarea de catre lucratori a echipamentelor individuale de protectie la locul de munca;

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

22. participarea la cercetarea evenimentelor conform competentelor prevazute la Capitolul Vii din prezentele norme;
23. întocmirea evidentelor conform competentelor prevazute la Capitolul Vii din prezentele norme;
24. elaborarea rapoartelor privind accidentele de munca suferite de lucratorii din întreprindere si/sau unitate, în conformitate cu prevederile art.12 alin.(1) lit.d) din Legea nr.319/2006;
25. urmarirea realizarii masurilor dispuse de catre inspectorii de munca, cu prilejul vizitelor de control si al cercetarii evenimentelor;
26. colaborarea cu lucratorii si/sau reprezentantii lucratorilor, serviciile externe de prevenire si protectie, medicul de medicina muncii, în vederea coordonarii masurilor de prevenire si protectie;
27. colaborarea cu lucratorii desemnati/serviciile interne/serviciile externe ai/ale altor angajatori, în situatia în care mai multi angajatori își desfășoara activitatea în acelasi loc de munca;
28. urmarirea actualizarii planului de avertizare, planului de protectie si prevenire, si al planului de evacuare;
29. propunerea de sanctiuni si stimulente pentru lucratori, pe criteriul îndeplinirii atributiilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca;
30. propunerea de clauze privind securitatea si sanatatea în munca la încheierea contractelor de prestari servicii cu alti angajatori, inclusiv la cele încheiate cu angajatori straini;
31. întocmirea unui necesar de mijloace materiale pentru desfasurarea acestor activitati.

(2) Activitatile legate de supravegherea starii de sanatate a lucratorilor se vor efectua în conformitate cu prevederile Capitolului V din Legea nr.319/2006.

Art. 21 (1) În cazul întreprinderilor cu pâna la 9 lucratori, inclusiv, angajatorul poate efectua activitatile din domeniul securitatii si sanatatii în munca, daca se îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

- a) activitatile desfasurate în cadrul întreprinderii nu sunt cele prevazute în anexa nr.5;
- b) angajatorul își desfășoara activitatea profesionala în mod efectiv si cu regularitate în întreprindere si/sau unitate;
- c) angajatorul îndeplineste cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare cel puțin nivelului de baza conform prevederilor din Sectiunea a 8-a a prezentului capitol.

(2) În situatia în care nu sunt îndeplinite conditiile de la alin.(1) angajatorul trebuie sa desemneze un lucrator conform prevederilor din Sectiunea a 3-a a prezentului capitol si/sau sa apeleze la servicii externe.

(3) În situatia în care sunt îndeplinite conditiile de la alin.(1) dar angajatorul nu realizeaza în totalitate activitatile de prevenire si protectie, pentru activitatile pe care nu le realizeaza trebuie sa apeleze la servicii externe.

Art. 22 (1) În cazul întreprinderilor care au între 10 si 49 de lucratori, inclusiv, angajatorul poate efectua activitatile din domeniul securitatii si sanatatii în munca, daca se îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

- a) activitatile desfasurate în cadrul întreprinderii nu sunt cele prevazute în anexa nr.5;
- b) riscurile identificate nu pot genera accidente sau boli profesionale cu consecinte grave, ireversibile, respectiv deces sau invaliditate;
- c) angajatorul își desfășoara activitatea profesionala în mod efectiv si cu regularitate în întreprindere si/sau unitate;
- d) angajatorul îndeplineste cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare cel puțin nivelului de baza conform prevederilor din Sectiunea a 8-a a prezentului capitol.

(2) În situatia în care nu sunt îndeplinite conditiile de la alin.(1) angajatorul trebuie sa desemneze unul

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

sau mai multi lucratori, conform prevederilor din Sectiunea a 3-a a prezentului capitol, sau poate organiza serviciul intern de prevenire si protectie, conform prevederilor din Sectiunea a 4-a a prezentului capitol, si/sau sa apeleze la servicii externe.

(3) În situatia în care sunt îndeplinite conditiile de la alin.(1) dar angajatorul, lucratorii desemnati sau serviciul intern nu realizeaza în totalitate activitatile de prevenire si protectie prevazute la art. 20 , angajatorul trebuie sa apeleze la servicii externe.

Art. 23 (1) În cazul întreprinderilor si/sau unitatilor între 50 si 149 de lucratori angajatorul trebuie sa desemneze unul sau mai multi lucratori, sau sa organizeze serviciu intern de prevenire si protectie pentru a se ocupa de activitatile de prevenire si protectie din cadrul întreprinderii.

(2) În cazul întreprinderilor si/sau unitatilor prevazute la alin.(1) care desfasoara activitati dintre cele prevazute în anexa nr.1, angajatorul trebuie sa organizeze serviciu intern de prevenire si protectie.

(3) În cazul în care lucratorii desemnati/serviciul intern de prevenire si protectie nu au capacitatile si aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activitatilor de prevenire si protectie prevazute la art. 20 , angajatorul trebuie sa apeleze la unul sau multe servicii externe;

Art. 24 (1) În cazul întreprinderilor si/sau unitatilor care au peste 150 de lucratori angajatorul trebuie sa organizeze serviciul intern de prevenire si protectie.

(2) În cazul în care serviciul intern de prevenire si protectie nu are capacitatile si aptitudinile necesare pentru efectuarea tuturor activitatilor de prevenire si protectie prevazute la art. 20 , angajatorul trebuie sa apeleze la unul sau multe servicii externe.

Sectiunea a 3-a

Lucratori desemnati

Art. 25 (1) Desemnarea nominala a lucratorului/lucratorilor pentru a se ocupa de activitatile de prevenire si protectie se face prin decizie a angajatorului.

(2) Angajatorul va consemna în fisa postului activitatile de prevenire si protectie pe care lucratorul desemnat are capacitatea, timpul necesar si mijloacele adecvate sa le efectueze.

Art. 26 Pentru a putea sa desfasoare activitatile de prevenire si protectie, lucratorul desemnat trebuie sa îndeplineasca cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare cel puțin nivelului mediu, conform prevederilor din Sectiunea a 8-a a prezentului capitol.

Art. 27 (1) Angajatorul va stabili numarul de lucratori desemnati în functie de marimea întreprinderii si/sau unitatii, si/sau riscurile la care sunt expusi lucratorii, precum si de distributia acestora în cadrul întreprinderii si/sau unitatii.

(2) Angajatorul trebuie sa asigure mijloacele adecvate si timpul necesar pentru ca lucratorii desemnati sa poata desfasura activitatile de prevenire si protectie conform fisei postului.

Sectiunea a 4-a

Serviciile interne de prevenire si protectie

Art. 28 (1) Serviciul intern de prevenire si protectie trebuie sa fie format din lucratori care îndeplinesc cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

mediu si/sau superior conform prevederilor din Sectiunea a 8-a a prezentului capitol si, dupa caz, alti lucratori care pot desfasura activitati auxiliare.

(2) Conducatorul serviciului de prevenire si protectie trebuie sa îndeplineasca cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca corespunzatoare nivelului superior, conform prevederilor din Sectiunea a 8-a a prezentului capitol.

Art. 29 (1) Serviciul intern de prevenire si protectie se organizeaza în subordinea directa a angajatorului ca o structura distincta.

(2) Lucratorii din cadrul serviciului intern de prevenire si protectie trebuie sa desfasoare numai activitati de prevenire si protectie si cel mult activitati complementare cum ar fi: prevenirea si stingerea incendiilor si protectia mediului.

(3) Angajatorul va consemna în Regulamentul intern activitatile de prevenire si protectie pentru efectuarea carora serviciul intern de prevenire si protectie are capacitate si mijloace adecvate.

Art. 30 Serviciul intern de prevenire si protectie trebuie sa aiba la dispozitie resursele materiale si umane necesare pentru îndeplinirea activitatilor de prevenire si protectie desfasurate în întreprindere.

Art. 31 (1) Angajatorul va stabili structura serviciului intern de prevenire si protectie în functie de marimea întreprinderii si/sau unitatii, si/sau riscurile la care sunt expusi lucratorii, precum si de distributia acestora în cadrul întreprinderii si/sau unitatii.

(2) Angajatorul trebuie sa asigure mijloacele adecvate pentru ca serviciului intern de prevenire si protectie sa poata desfasura activitatile specifice.

(3) Când angajatorul își desfasoara activitatea în mai multe puncte de lucru, serviciul de prevenire si protectie trebuie sa fie organizat astfel încât sa se asigure în mod corespunzator desfasurarea activitatilor specifice.

(4) În situatia în care activitatea de prevenire si protectie este asigurata prin mai multe servicii interne, acestea vor actiona coordonat pentru asigurarea eficientei activitatii.

Art. 32 Serviciul intern de prevenire si protectie poate sa asigure si supravegherea medicala, daca dispune de personal cu capacitate profesionala si de mijloace materiale adecvate.

Sectiunea a 5-a

Servicii externe de prevenire si protectie

Art. 33 Serviciul extern de prevenire si protectie asigura, pe baza de contract, activitatile de prevenire si protectie sau consultanta în domeniu.

Art. 34 Angajatorul apeleaza la serviciile externe cu respectarea prevederilor art.18 alin.(3) lit.d) din Legea nr.319/2006.

Art. 35 Serviciul extern trebuie sa aiba acces la toate informatiile necesare desfasurarii activitatii de prevenire si protectie.

Art. 36 Serviciul extern de prevenire si protectie trebuie sa îndeplineasca urmatoarele cerinte:

a) sa dispuna de personal cu capacitate profesionala adecvata si de mijloacele materiale necesare pentru a-si desfasura activitatea;

b) sa fie abilitat de Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire si protectie si de avizare a documentatiilor cu caracter tehnic de informare si instruire în domeniul securitatii si sanatatii în munca,

în conformitate cu procedura stabilită în Secțiunea a 6-a a prezentului capitol.

Art. 37 (1) Serviciul extern de prevenire și protecție trebuie să fie format din lucrători care îndeplinesc cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în munca corespunzătoare nivelului mediu și/sau superior, conform prevederilor din Secțiunea a 8-a a prezentului capitol și, după caz, alți lucrători care pot desfășura activități auxiliare.

(2) Conducătorul serviciului extern de prevenire și protecție trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în munca corespunzătoare nivelului superior, conform prevederilor din Secțiunea a 8-a a prezentului capitol.

(3) În cazul în care serviciul extern de prevenire și protecție este format dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în munca corespunzătoare nivelului superior, conform prevederilor din Secțiunea a 8-a a prezentului capitol.

Art. 38 (1) Contractul încheiat între angajator și un serviciu extern de prevenire și protecție trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) activitățile de prevenire și protecție care vor fi desfășurate de către serviciul extern de prevenire și protecție;

b) modul de colaborare cu lucrătorii desemnați/serviciul intern de prevenire și protecție și/sau cu alte servicii externe de prevenire și protecție;

c) clauze privind soluționarea litigiilor aparute între părți.

Art. 39 (1) Serviciul extern are obligația să transmită Inspectoratului teritorial de munca pe raza căruia își are sediul o copie după certificatul de abilitare, în termen de 10 zile de la data primirii acestuia.

(2) Serviciul extern trebuie să întocmească, în două exemplare, un raport de activitate semestrial, conform modelului din anexa nr.10.

(3) Rapoartele vor fi înaintate Inspectoratului teritorial de munca pe raza căruia își are sediul serviciul extern.

(4) Inspectoratul va analiza și aviza rapoartele de activitate, va restitui un exemplar serviciului extern și un exemplar îl va arhiva.

Secțiunea a 6-a

Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție

Art. 40 Abilitarea serviciilor externe de prevenire și protecție se efectuează conform procedurii prevăzute de prezenta secțiune, elaborată cu respectarea prevederilor art.9 alin.(1) lit.b) și alin.(5), precum și prevederile art.45 alin.(2), lit.e) din Legea nr.319/2006.

Art. 41 (1) Serviciile externe de prevenire și protecție pot să-și desfășoare activitatea numai după obținerea Certificatului de abilitare pentru servicii externe de prevenire și protecție, denumit în continuare Certificat de abilitare, emis de Direcția de munca, solidaritate socială și familie teritorială.

(2) În cadrul Direcțiilor de munca, solidaritate socială și familie teritoriale se constituie, prin ordin al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire și protecție și de avizare a documentațiilor cu caracter tehnic de informare și instruire în domeniul securității și sănătății în munca, denumită în continuare Comisia de abilitare și avizare.

(3) Membrii comisiei prevăzute la alin.(2) vor fi:

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

- a) directorul executiv al Directiei de munca, solidaritate sociala si familie;
 - b) inspectorul sef adjunct securitate si sanatate în munca al inspectoratului teritorial de munca;
 - c) conducatorul structurii asiguratorului pentru accidente de munca si boli profesionale de la nivel teritorial;
 - d) reprezentantul nominalizat de Comisia de autorizare judeteana înfiintata de Consiliul National de Formare Profesionala a Adultilor.
- (4) Presedintele Comisiei de abilitare si avizare este directorul executiv al Directiei de munca, solidaritate sociala si familie teritoriale.
- (5) Secretariatul comisiei este asigurat de Directia de munca, solidaritate sociala si familie teritoriala.

Art. 42 În vederea abilitarii pentru activitatile de prevenire si protectie prevazute la art. 20 solicitantii vor transmite un dosar care va cuprinde urmatoarele documente:

- a) cerere de abilitare pentru servicii externe de prevenire si protectie, conform modelului prezentat în anexa nr.8;
- b) copie dupa certificatul de înregistrare în Registrul comertului si, dupa caz, copie dupa actul constitutiv;
- c) copii dupa documentele care atesta pregatirea profesionala si nivelul de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, conform prevederilor art. 36 si art. 37 ;
- d) curriculum vitae pentru personalul care va desfasura activitatile de prevenire si protectie;
- e) documente care atesta experienta de cel putin 5 ani în domeniul securitatii si sanatatii în munca pentru personalul care va desfasura activitatile de prevenire si protectie;
- f) memoriu de prezentare din care sa rezulte mijloacele materiale si resursele umane de care dispune;
- g) copii dupa decizia de numire si contractul individual de munca pe perioada nedeterminata pentru conducatorul serviciului extern;
- h) copii dupa contractele individuale de munca ale personalului de executie din serviciul extern;
- i) declaratii ale personalului serviciului extern privind pastrarea confidentialitatii asupra informatiilor la care are acces în timpul si dupa încetarea desfasurarii activitatilor de prevenire si protectie.

Art. 43 Solicitantul trebuie sa transmita, prin posta, dosarul prevazut la art. 42 , cu cel putin 10 de zile înainte de data întrunirii Comisiei.

Art. 44 Comisia de abilitare si avizare are urmatoarele obligatii:

- a) sa afiseze data întrunirii la sediul Directiei de munca, solidaritate sociala si familie - teritoriala si sa o faca publica si prin alte mijloace, cu cel putin o luna înainte;
- b) sa se întruneasca, cel putin o data pe trimestru, în functie de numarul de dosare primite;
- c) sa analizeze dosarele solicitantilor cu continutul prevazut la art. 42 ;
- d) sa elibereze certificatele de abilitare, conform modelului din anexa nr.9, pentru solicitantii care îndeplinesc conditiile pentru servicii externe de prevenire si protectie prevazute de prezenta norma;
- e) sa restituie solicitantilor, prin posta, dosarele care nu contin toate documentele prevazute la art. 42 , si motivarea acestei decizii;
- f) sa transmita titularilor, prin posta, în termen de 10 zile de la data întrunirii Comisiei de abilitare si avizare, certificatele emise;
- g) sa tina evidenta certificatelor emise si sa arhiveze dosarele în baza carora s-au emis;
- h) sa faca publica lista actualizata a serviciilor externe de prevenire si protectie abilitate.

Art. 45 (1) Solicitantul caruia i s-a restituit dosarul are dreptul, în termen de 15 zile de la data primirii, sa faca contestatie la Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei.

(2) Raspunsul la contestatie va fi transmis, prin posta, în termen legal si ramâne definitiv.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 46 Valabilitatea Certificatului de abilitare pentru servicii externe de prevenire si protectie este de 3 ani.

Art. 47 (1) Reînnoirea Certificatului de abilitare pentru servicii externe de prevenire si protectie se face la expirarea termenului de valabilitate sau la modificarea conditiilor în baza carora s-a emis.

(2) Pentru reînnoirea certificatului, solicitantul va prezenta urmatoarele documente:

- a) dosarul prevazut la art. 42 ;
- b) rapoartele semestriale cu avizul inspectoratului teritorial de munca;
- c) copii dupa documentele care atesta absolvirea cursurilor de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, în cazul în care au fost efectuate.

Art. 48 Modificarea oricarei conditii în baza careia s-a emis Certificatului de abilitare pentru servicii externe de prevenire si protectie conduce la încetarea valabilitatii acestuia.

Art. 49 (1) Inspectoratele teritoriale de munca verifica respectarea de catre serviciile externe a conditiilor în baza carora a fost emis certificatul de abilitare si propun, în scris, Comisiei de abilitare si avizare, daca este cazul, anulara certificatului.

(2) Comisia de abilitare si avizare analizeaza argumentele aduse în sustinerea propunerii de anulare a certificatului si, pe baza acestora, poate emite decizia de anulare.

(3) Decizia de anulare a certificatului de abilitare si motivatia acesteia se transmit titularului, în termen de 10 zile de la data emiterii.

(4) Titularul certificatului de abilitare anulat poate face contestatie la Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei, în termen de 15 zile de la data primirii deciziei de anulare.

(5) Raspunsul la contestatie va fi transmis, prin posta, în termen legal si ramâne definitiv.

Art. 50 Persoanele fizice si juridice, abilitate pentru a presta servicii în domeniul protectiei muncii, în temeiul Legii protectiei muncii nr.90/1996, trebuie sa-si reînnoiasca certificatul în termen de 12 luni de la data publicarii prezentelor norme în Monitorul Oficial.

Sectiunea a 7-a

Planul de prevenire si protectie

Art. 51 (1) Conform prevederilor art.13 lit.b) din Legea nr.319/2006 angajatorul trebuie sa întocmeasca un plan de prevenire si protectie care va fi revizuit ori de câte ori intervin modificari ale conditiilor de munca, respectiv aparitia unor riscuri noi.

(2) În urma evaluarii riscurilor pentru fiecare loc de munca/post de lucru se stabilesc masuri de prevenire si protectie, de natura tehnica, organizatorica, igienico-sanitara si de alta natura, necesare pentru asigurarea securitatii si sanatatii lucratorilor.

(3) Masurile prevazute la alin.(2) se analizeaza si se stabilesc resursele umane si materiale necesare.

(4) Planul de prevenire si protectie va cuprinde cel puțin informatiile prevazute în anexa nr.7.

(5) Planul de prevenire si protectie se supune analizei lucratorilor si/sau reprezentantilor lor sau Comitetului de Securitate si Sanatate în Munca, dupa caz, si trebuie sa fie semnat de angajator.

Sectiunea a 8-a

Cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca

Art. 52 (1) Nivelurile de pregătire în domeniul securității și sănătății în munca necesare pentru dobândirea capacităților și aptitudinilor corespunzătoare efectuării activităților de prevenire și protecție, sunt următoarele:

- a) nivel de baza
- b) nivel mediu
- c) nivel superior

Art. 53 (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în munca corespunzătoare nivelului de baza sunt:

- a) studii medii;
 - b) curs în domeniul securității și sănătății în munca, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr.6 A, cu o durată de cel puțin 40 de ore.
- (2) Nivelul de baza prevăzut la alin.(1) se atestă prin diploma de studii și certificatul de absolvire a cursului prevăzut la alin.(1) lit.b).

Art. 54 (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în munca corespunzătoare nivelului mediu sunt:

- a) studii medii tehnice;
 - b) curs în domeniul securității și sănătății în munca, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr.6 B, cu o durată de cel puțin 80 de ore.
- (2) Nivelul mediu prevăzut la alin.(1) se atestă prin diploma de studii și certificatul de absolvire a cursului prevăzut la alin.(1) lit.b).

Art. 55 (1) Cerințele minime de pregătire în domeniul securității și sănătății în munca corespunzătoare nivelului superior sunt:

- a) studii superioare tehnice;
 - b) curs în domeniul securității și sănătății în munca, cu conținut minim conform celui prevăzut în anexa nr.6 lit.B, cu o durată de cel puțin 80 de ore.
 - c) curs postuniversitar de evaluare a riscurilor cu o durată de cel puțin 180 ore.
- (2) Nivelul superior prevăzut la alin.(1) se atestă prin diploma de studii și certificatele de absolvire a cursurilor prevăzute la alin.(1) lit.b) și c).
- (3) Cerința minimă prevăzută la alin.(1) lit.b) este considerată îndeplinită și în situația în care persoana a absolvit un curs postuniversitar sau detine titlul de doctor în securitate și sănătate în munca.

Art. 56 Cursurile în domeniul securității și sănătății în munca prevăzute la alin.(1) lit.b) de la art. 53 , art. 54 și art. 55 se efectuează de către:

- a) furnizori de formare profesională autorizați conform prevederilor Capitolului III din Ordonanța Guvernului nr.129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, aprobată prin Legea nr.375/2002, cu modificările și completările ulterioare;
- b) alte instituții care au prevăzută în actul de constituire și activitatea de organizare de cursuri în domeniul securității și sănătății în munca.

Sectiunea a 9-a

Reprezentanții lucrătorilor
cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în munca

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 57 Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii în munca, definiti conform art.5 lit.d) din Legea nr.319/2006, sunt alesi de catre si dintre lucratorii din întreprindere si/sau unitate, conform prevederilor regulamentului intern.

Art. 58 Numarul de reprezentanti ai lucratorilor care se aleg, depinde de numarul total al lucratorilor din întreprindere si/sau unitate, asa cum este prevazut în Capitolul III, Sectiunea 1, art. 65 din prezentele norme.

Art. 59 Lucratorii comunica, în scris, angajatorului numarul si numele reprezentantilor lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 60 Reprezentantii lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii în munca trebuie sa îndeplineasca cerintele minime de pregatire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, corespunzatoare cel puțin nivelului de baza, conform prevederilor din Sectiunea a 8-a a prezentului capitol.

Art. 61 Reprezentantii lucratorilor cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii în munca pot desfasura urmatoarele activitati:

- a) colaboreaza cu angajatorul pentru îmbunatatirea conditiilor de securitate si sanatate în munca;
- b) însotesc echipa/persoana care efectueaza evaluarea riscurilor;
- c) constientizeaza lucratorii asupra necesitatii aplicarii masurilor de securitate si sanatate în munca;
- d) aduce la cunostinta angajatorului sau comitetului de securitate si sanatate propunerile lucratorilor referitoare la îmbunatatirea conditiilor de munca;
- e) face verificari ale modului de realizare a masurilor din planul de prevenire si protectie;
- f) informeaza autoritatile competente asupra nerespectarii prevederilor legale în domeniul securitatii si sanatatii în munca;
- g) însotesc inspectorii de munca, la cererea acestora, în timpul vizitelor de control în întreprindere si/sau unitate.

CAPITOLUL IV

Organizarea si functionarea comitetelor de securitate si sanatate în munca

Sectiunea 1

Organizarea Comitetului de securitate si sanatate în munca

Art. 62 (1) Comitetele de securitate si sanatate în munca se constituie în unitatile care au un numar de cel puțin 50 de lucratori, inclusiv cu capital strain, care desfasoara activitati pe teritoriul României.

(2) Inspectorul de munca poate impune constituirea comitetului de securitate si sanatate în munca în unitatile cu un numar mai mic de 50 de lucratori în functie de natura activitatii si de riscurile identificate.

(3) În cazul în care activitatea se desfasoara în unitati dispersate teritorial, se pot înfiinta mai multe comitete de securitate si sanatate în munca; numarul acestora se stabileste prin contractul colectiv de

munca aplicabil.

(4) Comitetul de securitate si sanatate în munca se constituie si în cazul activitatilor care se desfasoara temporar, respectiv cu o durata mai mare de 3 luni.

(5) În unitatile care au mai putin de 50 de lucratori, atributiile comitetului de securitate si sanatate în munca revin reprezentantilor lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor.

Art. 63 (1) Comitetul de securitate si sanatate în munca este constituit din reprezentantii lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor, de o parte, si angajator sau reprezentantul sau legal si/sau reprezentantii sai în numar egal cu cel al reprezentantilor lucratorilor si medicul de medicina muncii, de cealalta parte.

(2) Lucratorul desemnat sau reprezentantul serviciului intern de prevenire si protectie este secretarul comitetului de securitate si sanatate în munca.

Art. 64 (1) Reprezentantii lucratorilor în comitetul securitate si sanatate în munca vor fi alesi pe o perioada de 2 ani.

(2) În cazul în care unul sau mai multi reprezentanti ai lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor se retrag din comitetul de securitate si sanatate în munca, acestia vor fi înlocuiti imediat prin alti reprezentanti alesi.

Art. 65 (1) Modalitatea de desemnare reprezentantilor lucratorilor în comitetele de securitate si sanatate în munca vor fi stabilite prin contractul colectiv de munca.

(2) Reprezentantii lucratorilor în comitetele de securitate si sanatate în munca vor fi desemnati de catre si dintre reprezentantii lucratorilor, cu raspunderi specifice în domeniul securitatii si sanatatii lucratorilor, dupa cum urmeaza:

- a) de la 50 la 100 lucratori 2 reprezentanti;
- b) de la 101 la 500 lucratori 3 reprezentanti;
- c) de la 501 la 1000 lucratori 4 reprezentanti;
- d) de la 1001 la 2000 lucratori 5 reprezentanti;
- e) de la 2001 la 3000 lucratori 6 reprezentanti;
- f) de la 3001 la 4000 lucratori 7 reprezentanti;
- g) peste 4000 lucratori 8 reprezentanti.

Art. 66 (1) Angajatorul are obligatia sa acorde fiecarui reprezentant al lucratorilor în comitetele de securitate si sanatate în munca timpul necesar exercitarii atributiilor specifice.

(2) Timpul alocat acestei activitati va fi considerat timp de munca si va fi de cel putin:

- a) 2 ore pe luna în unitatile având un efectiv de pâna la 99 lucratori;
- b) 5 ore pe luna în unitatile având un efectiv între 100 si 299 lucratori;
- c) 10 ore pe luna în unitatile având un efectiv între 300 si 499 lucratori;
- d) 15 ore pe luna în unitatile având un efectiv între 500 si 1499 lucratori;
- e) 20 ore pe luna în unitatile având un efectiv de 1500 lucratori si peste.

(3) Instruirea necesara exercitarii rolului de membru în comitetul de securitate si sanatate în munca trebuie sa se realizeze în timpul programului de lucru si pe cheltuiala unitatii.

Art. 67 Angajatorul sau reprezentantul sau legal este presedintele comitetului de securitate si sanatate în munca.

Art. 68 Membrii comitetului de securitate si sanatate în munca se nominalizeaza prin decizie scrisa a presedintelui acestuia, iar componenta comitetului va fi adusa la cunostinta tuturor lucratorilor.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 69 (1) La întrunirile comitetului vor fi convocati sa participe lucratorii desemnati, reprezentantii serviciului intern de prevenire si protectie si, în cazul în care angajatorul a contractat unul sau mai multe servicii externe de prevenire si protectie, reprezentantii acestora.

(2) La întrunirile comitetului pot fi invitati sa participe inspectori de munca.

Sectiunea a 2-a

Functionarea Comitetului de securitate si sanatate în munca

Art. 70 Comitetul de securitate si sanatate în munca functioneaza în baza regulamentului propriu de functionare.

Art. 71 (1) Angajatorul are obligatia sa asigure întrunirea comitetului de securitate si sanatate în munca, cel puțin o data pe trimestru si ori de câte ori este necesar.

(2) Ordinea de zi a fiecărei întruniri este stabilita de catre presedinte si secretar si este transmisa membrilor comitetului, inspectoratului teritorial de munca si, daca este cazul, serviciului extern de protectie si prevenire, cu cel puțin 5 zile înainte de data stabilite pentru întrunirea comitetului.

(3) Secretarul comitetului convoaca în scris membrii comitetului de securitate si sanatate în munca cu cel puțin 5 zile înainte de data întrunirii, indicând locul, data si ora stabilite.

(4) La fiecare întrunire secretarul încheie un proces-verbal care va fi semnat de catre toti membrii comitetului.

(5) Comitetul de securitate si sanatate în munca este legal întrunit, daca sunt prezenti cel puțin jumatate plus unul din numarul membrilor sai.

(6) Comitetul de securitate si sanatate în munca convine cu votul a cel puțin doua treimi din numarul membrilor prezenti.

(7) Secretarul comitetului de securitate si sanatate în munca va afisa la loc vizibil copii ale procesului verbal încheiat.

(8) Secretarul comitetului transmite inspectoratului teritorial de munca, în termen de 10 zile de la data întrunirii, o copie a procesului verbal încheiat.

Sectiunea a 3-a

Atributiile Comitetului de securitate si sanatate în munca

Art. 72 Comitetul de securitate si sanatate în munca are urmatoarele atributii:

a) face propuneri si avizeaza politica de securitate si sanatate în munca si planul de prevenire si protectie;

b) urmareste realizarea planului de prevenire si protectie, inclusiv alocarea mijloacelor necesare realizarii prevederilor lui si eficienta acestora din punct de vedere al îmbunatatirii conditiilor de munca;

c) avizeaza introducerea unei noi tehnologii, alegerea echipamentelor, luând în considerare consecintele asupra securitatii si sanatatii lucratorilor;

d) avizeaza alegerea, cumpararea, întretinerea si utilizarea echipamentelor de munca, a echipamentelor de protectie colectiva si individuala;

e) analizeaza modul de îndeplinire a atributiilor ce revin serviciului extern de prevenire si protectie si avizeaza mentinerea sau, daca este cazul, înlocuirea acestuia;

f) avizeaza masurile de amenajare a locurilor de munca tinând seama de prezenta grupurilor sensibile la

riscuri specifice;

g) propune sanctiuni si stimulente pentru buna desfasurare a activitatilor de prevenire si protectie;

h) analizeaza plângerile formulate de catre lucratori privind conditiile de munca si modul în care își îndeplinesc atributiile persoanele desemnate si/sau serviciul extern;

i) urmareste modul în care se aplica si se respecta reglementarile legale privind securitatea si sanatatea în munca, masurile dispuse de inspectorul de munca si inspectorii sanitari;

j) analizeaza propunerile lucratorilor privind prevenirea accidentelor de munca si a îmbolnavirilor profesionale, precum si pentru îmbunatatirea conditiilor de munca si propune introducerea acestora în planul de prevenire si protectie;

k) analizeaza accidentele de munca, îmbolnavirile profesionale si evenimentele produse si poate propune masuri în completarea masurilor dispuse în urma cercetarii;

l) efectueaza inspectii proprii privind aplicarea masurilor stabilite în planul de prevenire si protectie, precum si a instructiunilor proprii si de lucru si face un raport scris privind constatările facute;

m) dezbate si avizeaza raportul scris, prezentat comitetului de securitate si sanatate în munca de catre conducatorul unitatii cel puțin o data pe an, cu privire la situatia securitatii si sanatatii în munca, actiunile care au fost întreprinse si eficienta acestora în anul încheiat, precum si propunerile pentru planul de prevenire si protectie ce se vor realiza în anul urmator.

Sectiunea a 4-a

Obligatiile angajatorului referitoare la comitetul de securitate si sanatate

Art. 73 Angajatorul trebuie sa furnizeze comitetului de securitate si sanatate în munca toate informatiile necesare, pentru ca membrii acestuia sa-si poata da avizul în cunostinta de cauza.

Art. 74 (1) Angajatorul trebuie sa prezinte, cel puțin o data pe an, comitetului de securitate si sanatate în munca un raport scris care va cuprinde situatia securitatii si sanatatii în munca, actiunile care au fost întreprinse si eficienta acestora în anul încheiat, precum si propunerile pentru planul de prevenire si protectie ce se vor realiza în anul urmator.

(2) Angajatorul trebuie sa transmita raportul prevazut la alin.(1), avizat de membrii comitetului de securitate si sanatate în munca, în termen de 10 zile, inspectoratului teritorial de munca.

Art. 75 Angajatorul trebuie sa supuna analizei comitetului documentatia referitoare la caracteristicile echipamentelor de munca, ale echipamentelor de protectie colectiva si individuala, în vederea selectionarii echipamentelor optime.

Art. 76 Angajatorul trebuie sa informeze comitetul de securitate si sanatate în munca cu privire la evaluarea riscurilor pentru securitate si sanatate, masurile de prevenire si protectie atât la nivel de unitate, cât si la nivel de loc de munca si tipuri de posturi de lucru, masurile de prim-ajutor, de prevenire si stingere a incendiilor si evacuare a lucratorilor.

Art. 77 Angajatorul comunica comitetului de securitate si sanatate în munca punctul sau de vedere sau, daca este cazul, al medicului de medicina muncii, serviciului intern sau extern de prevenire si protectie, asupra plângerilor lucratorilor privind conditiile de munca si modul în care serviciile de prevenire si protectie își îndeplinesc atributiile.

Art. 78 În cazul în care angajatorul nu s-a conformat unui aviz al comitetului de securitate si sanatate în munca, conform atributiilor prevazute la art. 72 , trebuie sa motiveze decizia sa în fata comitetului;

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt
motivatia va fi consemnata în procesul verbal.

CAPITOLUL V

Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca

Sectiunea 1

Dispozitii generale

Art. 79 Prezentul capitol stabileste procedura instruirii lucratorilor din punct de vedere al securitatii si sanatatii in munca, în conformitate cu art. 20 din Legea securitatii si sanatatii în munca nr. 319/2006.

Art. 80 Instruirea în domeniul securitatii si sanatatii în munca are ca scop însusirea cunostintelor si formarea deprinderilor de securitate si sanatate în munca.

Art. 81 (1) Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca la nivelul întreprinderii si/sau unitatii se efectueaza în timpul programului de lucru.
(2) Perioada de timp în care se desfasoara instruirea prevazuta la alin.(1) este considerata timp de munca.

Art. 82 Instruirea lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii in munca cuprinde trei faze:
a) instruirea introductiv generala;
b) instruirea la locul de munca;
c) instruirea periodica.

Art. 83 La instruirea personalului în domeniul securitatii si sanatatii in munca vor fi folosite mijloace, metode si tehnici de instruire cum ar fi: expunerea, demonstratia, studiul de caz, vizionari de filme, diapozitive, proiectii, instruire asistata de calculator .

Art. 84 Fiecare angajator are obligatia sa asigure baza materiala corespunzatoare unei instruirii adecvate.

Art. 85 Angajatorul trebuie sa dispuna de un program de instruire - testare, pe meserii sau activitati.

Art. 86 (1) Rezultatul instruirii lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca se consemneaza în mod obligatoriu în fisa individuala de instruire, conform modelului din anexa nr. 1 , cu indicarea materialului predat, a duratei si datei instruirii.
(2) Completarea fisei de instruire se va face cu pasta sau cerneala, imediat dupa verificarea instruirii.
(3) Dupa efectuarea instruirii, fisa de instruire se semneaza de catre lucratorul instruit si de catre persoanele care au efectuat si verificat instruirea.
(4) Fisa de instruire va fi pastrata de catre conducatorul locului de munca si va fi însotita de o copie a fisei de aptitudini completata de catre medicul de medicina muncii în urma examenului medical la angajare.

Art. 87 (1) Pentru persoanele aflate în întreprindere si/sau unitate cu permisiunea angajatorului, angajatorul stabileste prin regulamentul intern reguli privind instruirea si însotirea acestora în întreprindere si/sau unitate.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

(2) Pentru lucratorii din întreprinderi si/sau unitati din exterior, care desfasoara activitati pe baza de contract de prestari de servicii în întreprinderea si/sau unitatea unui alt angajator, angajatorul beneficiar al serviciilor va sigura instruirea lucratorilor privind activitatile specifice întreprinderii si/sau unitatii respective, riscurile pentru securitate si sanatate în munca precum si masurile si activitatile de prevenire si protectie la nivelul întreprinderii si/sau unitatii, în general.

(3) Instruirea prevazuta la alin.(1) si alin.(2) se consemneaza în fisa colectiva de instruire conform modelului din anexa nr.12.

(4) Fisa colectiva de instruire se întocmeste în doua exemplare, un exemplar se va pastra de catre angajator/lucrator desemnat/serviciu intern de prevenire si protectie care a efectuat instruirea si un exemplar se pastreaza de catre angajatorul lucratorilor instruiti sau, în cazul vizitatorilor, de catre conducatorul grupului.

(5) Reprezentantii autoritatilor competente în ceea ce priveste controlul aplicarii legislatiei referitoare la securitate si sanatate în munca vor fi însotiti de catre un reprezentant desemnat de catre angajator, fara a se întocmi fisa de instructaj.

Sectiunea a 2-a

Instruirea introductiv generala

Art. 88 Instruirea introductiv generala se face:

- a) la angajarea lucratorilor definiti conform art.5 lit.a) din Legea securitatii si sanatatii în munca nr.319/2006;
- b) lucratorilor detasati de la o întreprindere si/sau unitate la alta;
- c) lucratorilor delegati de la o întreprindere si/sau unitate la alta;
- d) lucrator pus la dispozitie de catre un agent de munca temporar.

Art. 89 Scopul instruirii introductiv generale este de a informa despre activitatile specifice întreprinderii si/sau unitatii respective, riscurile pentru securitate si sanatate în munca precum si masurile si activitatile de prevenbire si protectie la nivelul întreprinderii si/sau unitatii, în general.

Art. 90 Instruirea introductiv generala se face de catre:

- a) angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca; sau
 - b) lucratorul desemnat;
- sau
- c) un lucrator al serviciului intern de protectie si prevenire;
 - d) serviciul extern de protectie si prevenire.

Art. 91 Instruirea introductiv generala se face individual sau în grupuri de cel mult 20 persoane.

Art. 92 (1) Durata instruirii introductiv generale depinde de specificul activitatii si riscurile pentru securitate si sanatate în munca precum si masurile si activitatile de prevenbire si protectie la nivelul întreprinderii si/sau unitatii, în general.

(2) Angajatorul stabileste prin instructiuni proprii durata instruirii introductiv generale; aceasta nu va fi mai mica de 8 ore.

(3) Sunt exceptate de la prevederile alin.(2) persoanele prevazute la art. 87 carora li se vor prezenta succint activitatile, riscurile si masurile de prevenire si protectie din întreprindere si/sau unitate.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 93 (1) În cadrul instruirii introductiv generale se vor expune, în principal, următoarele probleme:

- a) legislatia de securitate si sanatate în munca;
- b) consecintele posibile ale necunoasterii si nerespectarii legislatiei de securitate si sanatate în munca;
- c) riscurile de accidentare si îmbolnavire profesionala specifice unitatii;
- d) masuri la nivelul întreprinderii si/sau unitatii privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor si evacuarea lucratorilor.

(2) Continutul instruirii introductiv generale trebuie sa fie în conformitate cu tematica aprobata de catre angajator.

Art. 94 (1) Instruirea introductiv generala se va finaliza cu verificarea însusirii cunostintelor pe baza de teste.

(2) Rezultatul verificarii va fi consemnat în fisa de instruire.

(3) Nu vor putea fi angajati cei care nu si-au însusit cunostintele prezentate în instruirea introductiv generala.

Sectiunea a 3-a

Instruirea la locul de munca

Art. 95 (1) Instruirea la locul de munca se face dupa instruirea introductiv generala si are ca scop prezentarea riscurilor pentru securitate si sanatate în munca, precum si masurile si activitatile de prevenire si protectie la nivelul fiecarui loc de munca, post de lucru si/sau fiecarei functii exercitate.

(2) Instruirea la locul de munca se face tuturor lucratorilor prevazuti la art. 88 inclusiv la schimbarea locului de munca în cadrul întreprinderii si/sau unitatii.

Art. 96 (1) Instruirea la locul de munca se face de catre conducatorul direct al locului de munca, în grupe de maximum 20 persoane.

(2) Fisa de instruire se pastreaza de catre conducatorul locului de munca.

Art. 97 (1) Durata instruirii la locul de munca depinde de riscurile pentru securitate si sanatate în munca precum si masurile si activitatile de prevenire si protectie la nivelul fiecarui loc de munca, post de lucru si/sau fiecarei functii exercitate.

(2) Durata instruirii la locul de munca nu va fi mai mica de 8 ore si se stabileste în instructiuni proprii de catre conducatorul locului de munca respectiv împreuna cu:

- a) angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca; sau
- b) lucratorul desemnat;

sau

c) un lucrator al serviciului intern de protectie si prevenire;

sau

d) serviciul extern de protectie si prevenire.

Art. 98 (1) Instruirea la locul de munca se va efectua pe baza tematicilor întocmite de catre angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca/lucratorul desemnat/serviciul intern de protectie si prevenire/serviciul extern de protectie si prevenire si aprobate de catre angajator care vor fi pastrate la persoana ce efectueaza instruirea.

(2) Instruirea la locul de munca va cuprinde:

- a) informatii privind riscurile de accidentare si îmbolnavire profesionala specifice locului de munca si/sau postului de lucru;

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

- b) prevederile instructiunilor proprii elaborate pentru locul de munca si/sau postul de lucru;
- c) masuri la nivelul locului de munca si/sau postului de lucru privind acordarea primului ajutor, stingerea incendiilor si evacuarea lucratorilor;
- d) prevederi ale reglementarilor de securitate si sanatate în munca privind activitati specifice ale locului de munca si/sau postului de lucru;
- e) instruirea la locul de munca va include obligatoriu demonstratii practice privind activitatea pe care persoana respectiva o va desfasura si exercitii practice privind utilizarea echipamentului individual de protectie, a mijloacelor de alarmare, interventie, evacuare si de prim ajutor.

Art. 99 Admiterea definitiva la lucru a lucratorului instruit se face numai dupa verificarea cunostintelor de catre seful ierarhic superior celui care a facut instruirea si se consemneaza în fisa de instruire individuala.

Sectiunea a 4-a

Instruirea periodica

Art. 100 Instruirea periodica se face tuturor lucratorilor prevazuti la art. 88 si are drept scop reînprospatarea si actualizarea cunostintelor în domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 101 (1) Instruirea periodica se efectueaza de catre conducatorul locului de munca.

(2) Intervalul între doua instruirii periodice va fi stabilit prin instructiuni proprii în functie de conditiile locului de munca si/sau postului de lucru si nu va fi mai mare de 6 luni.

(3) Pentru personalul tehnico-administrativ intervalul între doua instruirii periodice va fi de cel mult 12 luni.

(4) Verificarea instruirii periodice se face de catre seful ierarhic al celui care efectueaza instruirea si prin sondaj de catre angajator/lucratorul desemnat/serviciul intern de prevenire si protectie/serviciile externe, care vor semna fisele de instruire ale lucratorilor, confirmând astfel ca instruirea a fost facuta corespunzator.

(5) Instruirea periodica se va completa în mod obligatoriu si cu demonstratii practice.

Art. 102 Instruirea periodica se va efectua pe baza tematicilor întocmite de catre angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca/lucratorul desemnat/serviciul intern de protectie si prevenire/serviciul extern de protectie si prevenire si aprobate de catre angajator care vor fi pastrate la persoana ce efectueaza instruirea.

Sectiunea a 5-a

Reinstruire

Art. 103 Instruirea periodica se face suplimentar celei programate în urmatoarele cazuri:

- a) când un lucrator a lipsit peste 30 zile lucratoare;
- b) când au aparut modificari ale prevederilor de securitate si sanatate în munca privind activitati specifice ale locului de munca si/sau postului de lucru sau ale instructiunilor proprii, inclusiv datorita evolutiei riscurilor sau aparitiei de noi riscuri în unitate;
- c) la reluarea activitatii dupa accident de munca;
- d) la executarea unor lucrari speciale;

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

- e) la introducerea unui echipament de munca sau a unor modificari ale echipamentului existent;
- f) la modificarea tehnologiilor existente sau proceduri de lucru;
- g) la introducerea oricarei noi tehnologii sau a unor proceduri de lucru.

Art. 104 Durata reinstruirii nu va fi mai mica de 8 ore si se stabileste în instructiuni proprii de catre conducatorul locului de munca respectiv împreuna cu:

- a) angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca; sau
 - b) lucratorul desemnat;
- sau
- c) un lucrator al serviciului intern de protectie si prevenire;
- sau
- d) serviciul extern de protectie si prevenire.

Art. 105 Reinstuirea se va efectua pe baza tematicilor întocmite de catre angajatorul care si-a asumat atributiile din domeniul securitatii si sanatatii în munca/lucratorul desemnat/serviciul intern de protectie si prevenire/serviciul extern de protectie si prevenire si aprobate de catre angajator care vor fi pastrate la persoana ce efectueaza instruirea.

CAPITOLUL VI

Pericol grav si iminent si zone cu risc ridicat si specific

Sectiunea 1

Pericol grav si iminent de accidentare

Art. 106 Starea de pericol grav si iminent de accidentare, asa cum este el definit la art.5 lit.1) din Legea nr.319/2006, poate fi constatata de catre orice lucrator din întreprindere si/sau unitate, lucrator al serviciului extern de prevenire si protectie cu care întreprinderea si/sau unitatea a încheiat contract, precum si de catre inspectorii de munca.

Art. 107 La constatarea starii de pericol grav si iminent de accidentare se vor lua imediat urmatoarele masuri de securitate:

- a) oprirea echipamentului de munca si/sau activitatii;
- b) evacuarea personalului din zona periculoasa;
- c) anuntarea serviciilor specializate;
- d) anuntarea conducatorilor ierarhici;
- e) eliminarea cauzelor care au condus la aparitia starii de pericol grav si iminent.

Art. 108 (1) În vederea realizarii masurilor precizate la art. 107 lit.a), angajatorul va desemna lucratorii care trebuie sa opreasca echipamentele de munca si va asigura instruirea acestora.

(2) În vederea realizarii masurilor precizate la art. 107 lit.b), angajatorul trebuie sa:

- a) întocmeasca planul de evacuare a lucratorilor;
- b) afiseze planul de evacuare la loc vizibil;
- c) instruiasca lucratorii în vederea aplicarii planului de evacuare si sa verifice modul în care si-au însusit cunostintele.

(3) În vederea realizarii masurilor precizate la art. 107 lit.c), angajatorul trebuie sa:

- a) desemneze lucratorii care trebuie sa contacteze serviciile specializate si sa-i instruiasca în acest sens;

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

b) asigure mijloacele de comunicare necesare contactarii serviciilor specializate.

(4) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 107 lit.d), angajatorul trebuie să stabilească modul operativ de anunțare la nivel ierarhic superior.

(5) În vederea realizării măsurilor precizate la art. 107 lit.e), angajatorul trebuie să:

a) desemneze lucrătorii care au capacitatea necesară să elimine starea de pericol grav și iminent, să asigure instruirea și dotarea lor cu mijloace tehnice necesare intervenției;

b) stabilească serviciile specializate care pot interveni.

Art. 109 (1) Angajatorul trebuie să stabilească măsurile de securitate prevăzute la art. 107 ținând seama de natura activităților, numărul de lucrători, organizarea teritorială a activității și prezenta altor persoane în afara celor implicate direct în procesul muncii.

Sectiunea a 2-a

Zone cu risc ridicat și specific

Art. 110 Evidența zonelor cu risc ridicat și specific prevăzută la art. 13 lit.k) din Legea nr.319/2006, trebuie să conțină nominalizarea acestor zone în cadrul întreprinderii și/sau unității și măsurile stabilite în urma evaluării riscurilor pentru aceste zone.

Art. 111 Angajatorul trebuie să aducă la cunoștință conducătorilor locurilor de muncă și lucrătorilor care își desfășoară activitatea în zonele cu risc ridicat și specific măsurile stabilite în urma evaluării riscurilor.

Art. 112 Acțiunile pentru realizarea măsurilor stabilite în urma evaluării riscurilor pentru zonele cu risc ridicat și specific constituie o prioritate în cadrul planului de protecție și prevenire.

CAPITOLUL VII

Comunicarea și cercetarea evenimentelor, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase, semnalarea, cercetarea, declararea și raportarea bolilor profesionale

Sectiunea 1

Dispozitii generale

Art. 113 Prezenta normă metodologică constituie cadrul de reglementare a unor proceduri, metode și mijloace privind comunicarea și cercetarea evenimentelor, înregistrarea și evidența accidentelor de muncă, a incidentelor periculoase, semnalarea, cercetarea, declararea și raportarea bolilor profesionale, în scopul aplicării unitare a prevederilor Legii nr.319/2006.

Art. 114 Dispozițiile prezentelor norme metodologice se aplică:

a) în toate sectoarele de activitate prevăzute la art.3 alin.(1), cu excepția cazurilor prevăzute la art.4 alin.(1) din Legea nr.319/2006;

b) tuturor persoanelor prevăzute la art.3 alin.(2) din Legea nr.319/2006.

Art. 115 Termenii definiti la art. 2 se completeaza cu termenii definiti la art.5 din Legea nr.319/2006.

Sectiunea a 2-a

Comunicarea evenimentelor

Art. 116 Comunicarea evenimentelor va cuprinde cel putin urmatoarele informatii, conform modelului din anexa nr.13:

- a) denumirea/numele angajatorului la care s-a produs accidentul si, daca este cazul, denumirea/numele angajatorului la care este/a fost angajat accidentatul;
- b) sediul/adresa si numarul de telefon ale angajatorului;
- c) locul unde s-a produs evenimentul;
- d) data si ora la care s-a produs evenimentul/data si ora la care a decedat accidentatul;
- e) numele si prenumele victimei;
- f) datele personale ale victimei: vârsta, starea civila, copii în întreținere, alte persoane în întreținere, ocupatia, vechimea în ocupatie si la locul de munca;
- g) împrejurarile care se cunosc si cauzele prezumtive;
- h) consecintele accidentului;
- i) numele si functia persoanei care comunica evenimentul;
- j) data comunicarii;
- k) unitatea medicala la care a fost internat accidentatul.

Art. 117 (1) Orice eveniment va fi comunicat conform prevederilor art.26 si art.27 alin.(1) din Legea nr.319/2006.

(2) Accidentele usoare, asa cum sunt definite la art.5 lit.q) din Legea nr.319/2006, nu se comunica si nu se raporteaza.

(3) Daca printre victimele evenimentului se afla si lucratori ai altor angajatori, evenimentul va fi comunicat si angajatorilor acestora, de catre angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(4) Evenimentul produs în conditiile prevazute la art.30 lit.d) si e) din Legea nr.319/2006, daca a avut loc în afara întreprinderii si/sau unitatii si nu a avut nici o legatura cu aceasta, va fi comunicat primariei pe raza careia s-a produs, de catre orice persoana care are cunostinta despre producerea evenimentului; primaria va comunica evenimentul inspectoratului teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentului.

Art. 118 În cazul accidentelor de circulatie produse pe drumurile publice, soldate cu decesul victimelor, în care printre victime sunt si persoane aflate în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, serviciile politiei rutiere vor comunica evenimentul la inspectoratul teritorial de munca din judetul pe raza caruia s-a produs.

Art. 119 (1) Angajatorul va lua masurile necesare pentru a nu se modifica starea de fapt rezultata din producerea evenimentului, pâna la primirea acordului din partea organelor care efectueaza cercetarea, cu exceptia cazurilor în care mentinerea acestei stari ar genera producerea altor evenimente, ar agrava starea accidentatilor sau ar pune în pericol viata lucratorilor si a celorlalti participanti la procesul muncii.

(2) În situatia în care este necesar sa se modifice starea de fapt rezultata din producerea evenimentului, se vor face, dupa posibilitati, schite sau fotografii ale locului unde s-a produs, se vor identifica si se vor

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

ridica orice obiecte care contin sau poarta o urma a evenimentului; obiectele vor fi predate organelor care efectueaza cercetarea si vor constitui probe în cercetarea evenimentului.

(3) Pentru orice modificare a starii de fapt rezultata din producerea evenimentului, angajatorul sau reprezentantul sau legal va consemna, pe propria raspundere, într-un proces-verbal, toate modificarile efectuate dupa producerea evenimentului.

Art. 120 (1) Inspectoratul teritorial de munca, pe raza caruia a avut loc evenimentul, va comunica Inspectiei Muncii:

a) incidentul periculos;

b) evenimentul care a avut ca urmare deces;

c) evenimentul care a avut ca urmare accident colectiv;

d) evenimentul care a avut ca urmare accident urmat de invaliditate evidenta;

e) evenimentul care a avut ca urmare accident urmat de invaliditate.

(2) Accidentul prevazut la alin.(1) lit.e) se va comunica dupa primirea deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate.

(3) Comunicarea catre Inspectia Muncii va cuprinde informatiile prevazute la art. 116 .

Art. 121 (1) La solicitarea organelor care efectueaza cercetarea evenimentului, unitatea sanitara care acorda asistenta medicala de urgenta se va pronunta, în scris, cu privire la diagnosticul provizoriu, în termen de maximum 3 zile lucratoare de la primirea solicitarii.

(2) Unitatea sanitara va lua masuri pentru recoltarea probelor de laborator, în vederea determinarii consumului de alcool sau de droguri, precum si pentru recoltarea altor probe specifice solicitate de inspectoratul teritorial de munca, urmând sa comunice rezultatul determinarilor specifice, în termen de 5 zile lucratoare de la obtinerea acestora.

(3) În caz de deces a persoanei accidentate, inspectoratul teritorial de munca va solicita, în scris, unitatii medico-legale competente, un raport preliminar din care sa reiasa faptul ca decesul a fost sau nu urmare a unei vatamari violente.

(4) Unitatea medico-legala va transmite raportul preliminar, de îndata, inspectoratului teritorial de munca.

(5) Unitatea medico-legala va transmite raportul de constatare medico-legala în termenul prevazut la art.29 alin.(3) din Legea nr.319/2006.

(6) În cazul accidentului urmat de invaliditate, unitatea de expertiza medicala si recuperare a capacitatii de munca, care a emis decizia de încadrare într-un grad de invaliditate, va trimite o copie dupa decizie, în termen de 3 zile lucratoare de la data eliberarii acesteia, la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs accidentul.

Sectiunea a 3-a

Cercetarea evenimentelor

Art. 122 Cercetarea evenimentelor are ca scop stabilirea împrejurarilor si a cauzelor care au condus la producerea acestora, a reglementarilor legale încalcate, a raspunderilor si a masurilor ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii altor cazuri similare si, respectiv, pentru determinarea caracterului accidentului.

Art. 123 Cercetarea se face, imediat dupa comunicare, în conformitate cu prevederile art.29 alin.(1) din Legea nr.319/2006.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 124 (1) Cercetarea evenimentelor care produc incapacitate temporara de munca se efectueaza de catre angajatorul la care s-a produs evenimentul.

(2) Angajatorul are obligatia sa numeasca, de îndata, prin decizie scrisa, comisia de cercetare a evenimentului.

(3) Comisia de cercetare a evenimentului va fi compusa din cel putin 3 persoane; una dintre acestea trebuie sa fie lucrator desemnat, reprezentant al serviciului intern sau reprezentant al serviciului extern cu pregatire de nivel superior.

(4) Persoanele numite de catre angajator în comisia de cercetare a evenimentului trebuie sa aiba pregatire tehnica corespunzatoare si sa nu fie implicate în organizarea si conducerea locului de munca unde a avut loc evenimentul si sa nu fi avut o responsabilitate în producerea evenimentului.

(5) Angajatorul care si-a asumat atributiile în domeniul securitatii si sanatatii în munca nu poate face parte din comisia de cercetare a evenimentului, în acest caz poate apela la servicii externe.

(6) Daca în eveniment sunt implicate victime cu angajatori diferiti, în comisia de cercetare numita de angajatorul la care s-a produs evenimentul, vor fi nominalizate si persoane numite prin decizie scrisa, de catre ceilalti angajatori.

(7) Angajatorul care a organizat transportul raspunde pentru cercetarea accidentului de circulatie produs pe drumurile publice, urmat de incapacitate temporara de munca, cu respectarea, atunci când este cazul, a prevederilor alin.(6).

(8) Cercetarea evenimentului prevazut la art.30 lit.d) si e) din Legea nr.319/2006, daca acesta a avut loc în afara întreprinderii si/sau unitatii angajatorului si nu a avut nici o legatura cu aceasta, se efectueaza de catre primaria pe raza careia s-a produs.

(9) Angajatorul care nu dispune de personal competent în conformitate cu alin.(4) sau nu are personal suficient, trebuie sa asigure cercetarea apelând la servicii externe de prevenire si protectie.

Art. 125 (1) În cazul accidentelor de circulatie pe drumurile publice, serviciile politiei rutiere vor transmite organelor împuternicite sa efectueze cercetarea, la cererea acestora, în termen de 5 zile lucratoare de la solicitare, un exemplar din procesul-verbal de cercetare la fata locului si orice alte documente existente, necesare cercetarii: copii de pe declaratii, foaia de parcurs, ordin de deplasare, schite.

(2) În baza acestor acte si a altor documente din care sa rezulte ca victima se afla în îndeplinirea unor îndatoriri de serviciu, organele împuternicite potrivit legii vor efectua cercetarea evenimentului.

Art. 126 (1) Evenimentele produse în activitatile nucleare, datorita unor cauze specifice acestor activitati, se vor cerceta de catre organele Comisiei Nationale pentru Controlul Activitatilor Nucleare, potrivit atributiilor ce le revin.

(2) În cazul evenimentelor prevazute la alin.(1), soldate cu deces, accident colectiv, invaliditate evidenta sau confirmata, precum si în cazul incidentelor periculoase, un exemplar din procesul-verbal de cercetare va fi înaintat, în cel mult 10 zile lucratoare de la data la care accidentul a fost comunicat Comisiei Nationale pentru Controlul Activitatilor Nucleare, la inspectoratul teritorial de munca, pe raza caruia s-au produs evenimentele, care va finaliza cercetarea.

Art. 127 (1) Persoanele împuternicite, potrivit legii, sa efectueze cercetarea evenimentelor au dreptul sa ia declaratii scrise, sa preleveze sau sa solicite prelevarea de probe necesare cercetarii, sa solicite sau sa consulte orice acte sau documente ale angajatorului, iar acesta este obligat sa le puna la dispozitie.

(2) În situatiile prevazute la alin.(1), cheltuielile necesare prelevarii si analizarii probelor în vederea cercetarii vor fi suportate de angajatorul la care a avut loc evenimentul.

Art. 128 (1) Pentru cercetarea evenimentelor, se pot solicita experti sau specialisti cum ar fi cei din cadrul

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

unor agenti economici agreati pentru efectuarea de expertize tehnice, iar acestia trebuie sa raspunda solicitarii.

(2) În situatia prevazuta la alin.(1), specialistii si expertii întocmesc expertize tehnice care vor face parte integranta din dosarul de cercetare a evenimentului.

(3) Cheltuielile aferente efectuării expertizelor se suporta de catre angajatorul la care a avut loc evenimentul sau care se face raspunzator de organizarea activitatii în urma careia s-a produs evenimentul.

Art. 129 (1) Cercetarea evenimentului urmat de incapacitate temporara de munca se va încheia în cel mult 5 zile lucratoare de la data producerii.

(2) Fac exceptie de la prevederile alin.(1), situatiile, cum ar fi cele în care este necesara prelevarea de probe, efectuarea de expertize, pentru care se poate solicita, în scris, argumentat si în termen, la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentul, prelungirea termenului de cercetare.

(3) Cercetarea evenimentelor care au antrenat deces, invaliditate evidenta, accident colectiv si situatie de persoana data disparuta, precum si cercetarea incidentelor periculoase se vor încheia în cel mult 10 zile lucratoare de la data producerii acestora.

(4) Fac exceptie de la prevederile alin.(3), situatiile, cum ar fi cele în care este necesara eliberarea certificatului medico-legal, prelevarea de probe, efectuarea de expertize, pentru care inspectoratul teritorial de munca care cerceteaza evenimentele poate solicita în scris, argumentat si în termen, la inspectia Muncii, prelungirea termenului de cercetare.

Art. 130 (1) În cazul accidentului cu incapacitate temporara de munca, în urma caruia a intervenit invaliditate confirmata prin decizie sau decesul victimei, inspectoratul teritorial de munca va completa dosarul de cercetare, întocmit la data producerii evenimentului, si va revizui procesul-verbal de cercetare.

(2) Revizuirea procesului verbal de cercetare a accidentului prevazut la alin.(1) se face în cel mult 5 zile lucratoare de la data primirii de catre inspectoratul teritorial de munca a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate sau a certificatului de constatare medico-legal.

(3) În cazul evenimentului a carui consecinta este invaliditate evidenta, evenimentul va fi cercetat de inspectoratul teritorial de munca ca eveniment care a produs incapacitate temporara de munca, si, în functie de consecintele ulterioare ale evenimentului, se va proceda conform prevederilor de la alin.(1) si (2).

Art. 131 (1) Cercetarea evenimentelor se va finaliza cu întocmirea unui dosar, care va cuprinde:

a) opisul actelor aflate în dosar;

b) procesul-verbal de cercetare;

c) nota de constatare la fata locului, încheiata imediat dupa producerea evenimentului de catre inspectorul de munca, în cazul evenimentelor care se cerceteaza de catre inspectoratul teritorial de munca/Inspectia Muncii, conform competentelor sau de catre lucratorul desemnat/serviciile externe de prevenire si protectie, în cazul evenimentelor a caror cercetare intra în competenta angajatorului si semnata de catre angajator/reprezentantul sau legal, care va cuprinde precizari cum ar fi pozitia victimei, existenta sau nu a echipamentului individual de protectie, starea echipamentelor de munca, modul în care functionau dispozitivele de protectie, închiderea fisei individuale de instructaj prin barare si semnatura, ridicarea de documente sau prelevarea de probe;

d) schite, fotografii referitoare la eveniment;

e) declaratiile accidentatilor, în cazul evenimentului urmat de incapacitate temporara de munca sau de invaliditate;

f) declaratiile martorilor si ale oricaror persoane care pot contribui la elucidarea împrejurarilor si a

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

cauzelor reale ale producerii evenimentului;

g) declaratiile persoanelor raspunzatoare de nerespectarea reglementarilor legale;

h) copii ale actelor si documentelor necesare pentru elucidarea împrejurarilor si a cauzelor reale ale evenimentului;

i) copii ale certificatului constatator sau orice alte autorizatii în baza caruia angajatorul își desfășoara activitatea;

j) copii ale fisei de expunere la riscuri profesionale si fisei de aptitudine;

k) copii ale contractelor individuale de munca al victimelor;

l) copii ale fiselor de instruire individuala în domeniul securitatii si sanatatii în munca ale victimelor; în caz de deces se va anexa în original;

m) concluziile raportului de constatare medico-legala, în cazul accidentului mortal;

n) copie a hotărârii judecatoresti prin care se declara decesul, în cazul persoanelor date disparute;

o) copie a certificatelor de concediu medical în cazul accidentului urmat de incapacitate temporara de munca;

p) copie a deciziei de încadrare într-un grad de invaliditate, în cazul accidentului urmat de invaliditate;

q) actul emis de unitatea sanitara care a acordat asistenta medicala de urgenta, din care sa rezulte data, ora când accidentatul s-a prezentat pentru consultatie si diagnosticul, în cazul accidentelor de traseu;

r) copie a procesului-verbal de cercetare la fata locului, încheiat de serviciile politiei rutiere, în cazul accidentelor de circulatie pe drumurile publice.

(2) Dosarul va mai cuprinde, dupa caz, orice alte acte si documente necesare pentru a determina caracterul accidentului, cum ar fi:

a) copie a autorizatiei, în cazul în care victima desfasura o activitate care necesita autorizare;

b) copie a diplomei, adeverintei sau certificatului de calificare a victimei;

c) acte de expertiza tehnica, întocmite cu ocazia cercetarii evenimentului;

d) acte doveditoare, emise de organe autorizate, din care sa se poata stabili locul, data si ora producerii evenimentului sau sa se poata justifica prezenta victimei la locul, ora si data producerii evenimentului;

e) documente din care sa rezulte ca accidentatul îndeplinea îndatoriri de serviciu;

f) corespondenta cu alte institutii/unitati în vederea obtinerii actelor solicitate;

g) adresele de prelungire a termenelor de cercetare, în conformitate cu art. 129 alin.(2) si (4);

h) actul medical, emis de unitatea sanitara care a acordat asistenta medicala de urgenta, din care sa rezulte diagnosticul la internare si/sau externare;

i) procesul verbal încheiat dupa producerea evenimentului, în conditiile prevazute la art. 119 ;

j) formularul pentru înregistrarea accidentului de munca denumit în continuare FIAM care va fi aprobat prin ordin al ministrului muncii, solidaritatii sociale si familiei.

Art. 132 Dosarul de cercetare a evenimentului trebuie sa îndeplineasca urmatoarele conditii:

a) filele dosarului sa fie numerotate, semnate de inspectorul care a efectuat cercetarea sau de membrii comisiei de cercetare numita de angajator si stampilate, cu stampila inspectoratului sau angajatorului;

b) numarul total de file continut de dosarul de cercetare, si numarul de file pentru fiecare document anexat la dosar sa fie mentionat în opis;

c) fiecare document, cu exceptia procesului-verbal de cercetare, sa fie identificat, în dosarul de cercetare, ca anexa;

d) paginile si spatiile albe sa fie barate;

e) schitele referitoare la eveniment, anexate la dosar, sa fie însoțite de explicatii;

f) fotografiile, referitoare la eveniment, sa fie clare si însoțite de explicatii;

g) formularul pentru declaratii sa fie conform modelului din anexa nr.14.

h) declaratiile aflate la dosar sa fie tehnoredactate, pentru a se evita eventualele confuzii datorate scrisului ilizibil, certificate ca fiind conforme cu originalul si semnate de catre inspectorul care a efectuat cercetarea sau de catre unul dintre membrii comisiei de cercetare.

Art. 133 (1) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi astfel:

- a) într-un exemplar, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporara de munca; dosarul se pastreaza în arhiva angajatorului care înregistreaza accidentul;
 - b) într-un exemplar, pentru incidentele periculoase; dosarul se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea;
 - c) în doua exemplare, pentru evenimentele care au produs invaliditate confirmata prin decizie, deces, accidente colective; originalul se înainteaza organelor de urmarire penala si un exemplar se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea;
 - d) în doua exemplare, pentru evenimentele care au antrenat invaliditate evidenta; originalul se pastreaza la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea si un exemplar se transmite angajatorului care înregistreaza accidentul;
 - e) în trei exemplare, pentru evenimentele cercetate de inspectia Muncii; originalul se înainteaza organelor de urmarire penala, un exemplar se pastreaza la inspectia Muncii si un exemplar la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentul;
 - f) în mai multe exemplare, pentru evenimentele care au produs incapacitate temporara de munca pentru victime cu angajatori diferiti; originalul se pastreaza în arhiva angajatorului care înregistreaza accidentul si celelalte exemplare se pastreaza de catre ceilalti angajatori.
- (2) În cazul evenimentelor care au generat accidente urmate de incapacitate temporara de munca sau a incidentelor periculoase în care faptele comise pot fi considerate infractiuni, potrivit legii, dosarul de cercetare se încheie în doua exemplare, originalul fiind înaintat organului de urmarire penala.

Art. 134 (1) Dosarul de cercetare, întocmit de comisia numita de catre angajator, se înainteaza, pentru verificare si avizare, la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia s-a produs evenimentul, în termen de 5 zile lucratoare de la finalizarea cercetarii.

- (2) Inspectoratul teritorial de munca va analiza dosarul, va aviza si va restitui dosarul în cel mult 7 zile lucratoare de la data primirii.
- (3) Dosarul va fi însoțit de avizul inspectoratului teritorial de munca.
- (4) În cazul în care, inspectoratul teritorial de munca constata ca cercetarea nu a fost efectuata corespunzator, poate dispune completarea dosarului si revizuirea procesului verbal de cercetare, sau, dupa caz, poate interveni si efectua cercetarea.
- (5) Comisia de cercetare va completa dosarul si va revizui procesul verbal de cercetare în termen de 5 zile lucratoare de la data primirii dosarului.
- (6) Daca evenimentul urmat de incapacitate temporara de munca s-a produs în conditiile prevazute la art. 133 alin.(2), inspectoratul teritorial de munca va înainta originalul dosarului de cercetare la organul de urmarire penala, imediat dupa avizare.

Art. 135 (1) Dosarul de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de munca va fi înaintat, în vederea avizarii, la inspectia Muncii, în cel mult 5 zile lucratoare de la finalizarea cercetarii.

- (2) Dosarul de cercetare pentru cazul disparitiei de persoane, ca urmare a unui eveniment si în împrejurari care îndreptatesc presupunerea decesului acestora, va fi pastrat la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea, pâna la emiterea hotarârii judecatoresti prin care se declara decesul persoanelor disparute, conform prevederilor legale în vigoare; dupa completarea dosarului, acesta va fi înaintat în vederea avizarii la inspectia Muncii.
- (3) inspectia Muncii avizeaza si restituie dosarele prevazute la alin.(1) în cel mult 10 zile lucratoare de la data primirii.
- (4) În cazul în care, inspectia Muncii constata ca cercetarea nu a fost efectuata corespunzator, poate dispune completarea dosarului si revizuirea procesului verbal de cercetare.
- (5) Inspectoratul teritorial de munca va completa dosarul si va revizui procesul verbal de cercetare în

termen de 5 zile lucratoare de la data primirii dosarului.

(6) Inspectoratul teritorial de munca transmite dosarele de cercetare prevazute la alin.(1) organelor de urmarire penala, numai dupa ce au fost avizate de catre inspectia Muncii.

Art. 136 Parchetele de pe lânga tribunale si judecatorii vor comunica inspectoratului teritorial de munca rezultatul anchetei penale, în termen de 15 zile lucratoare de la definitivarea acesteia.

Art. 137 (1) Dosarul de cercetare al accidentului de munca cu invaliditate, înaintat organelor de urmarire penala, se restituie la inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea, pentru completare si revizuire, în cazul în care se produce decesul accidentatului ca urmare a accidentului suferit, confirmat în baza unui act medico-legal.

(2) Dosarul prevazut la alin.(1) se restituie la inspectoratul teritorial de munca în termen de 10 zile lucratoare de la data solicitarii.

(3) Completarea dosarului prevazut la alin.(1) si revizuirea procesului verbal de cercetare a evenimentului se face în cel mult 5 zile lucratoare de la primirea dosarului la inspectoratul teritorial de munca.

(4) Dosarul completat si revizuit va fi înaintat în vederea avizarii la inspectia Muncii, care îl va restitui inspectoratului teritorial de munca în termen de 10 zile lucratoare de la data primirii.

(5) Dupa avizarea de catre inspectia Muncii în conditiile prevazute la art. 135 , dosarul va fi înaintat organelor de urmarire penala de catre inspectoratul teritorial de munca.

Art. 138 Procesul-verbal de cercetare a evenimentelor trebuie sa contina urmatoarele capitole:

- a) data încheierii procesului-verbal;
- b) numele persoanelor si în ce calitate efectueaza cercetarea evenimentului;
- c) perioada de timp si locul în care s-a efectuat cercetarea;
- d) obiectul cercetarii;
- e) data si ora producerii evenimentului;
- f) locul producerii evenimentului;
- g) datele de identificare a angajatorului la care s-a produs evenimentul, numele reprezentantului sau legal;
- h) datele de identificare a accidentatului/accidentatilor;
- i) descrierea detaliata a locului, echipamentului de munca, a împrejurarilor si modului în care s-a produs evenimentul;
- j) urmarile evenimentului si/sau urmarile suferite de persoanele accidentate;
- k) cauza producerii evenimentului;
- l) alte cauze care au concurat la producerea evenimentului;
- m) alte constatari facute cu ocazia cercetarii evenimentului;
- n) persoanele raspunzatoare de încalcarea reglementarilor legale, prevazute la lit. k), l) si m);
- o) sanctiunile contraventionale aplicate;
- p) propuneri pentru cercetare penala;
- q) caracterul accidentului;
- r) angajatorul care înregistreaza accidentul de munca sau incidentul periculos;
- s) masuri dispuse pentru prevenirea altor evenimente similare si persoanele responsabile pentru realizarea acestora;
- t) termenul de raportare la inspectoratul teritorial de munca privind realizarea masurilor prevazute la lit.s);
- u) numarul de exemplare în care s-a încheiat procesul-verbal de cercetare si repartizarea acestora;
- v) numele si semnatura persoanei/persoanelor care au efectuat cercetarea;
- w) avizul inspectorului-sef adjunct securitate si sanatate în munca;

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

- x) avizul compartiment legislatie contencios, în cazul evenimentelor cercetate de catre inspectoratul teritorial de munca sau inspectia muncii;
- y) viza inspectorului-sef/inspectorului general de stat.

Art. 139 (1) În capitolul prevazut la art. 138 lit.b) se vor indica, de asemenea, prevederile legislative potrivit carora persoanele sunt îndreptatite sa efectueze cercetarea, precum si numele angajatorului si al persoanelor care au participat din partea organelor competente la primele cercetari.

(2) În capitolul prevazut la art. 138 lit.c) se vor indica, de asemenea, motivele pentru care s-a solicitat prelungirea termenului de cercetare.

(3) În capitolul prevazut la art. 138 lit.e) se va indica, de asemenea, data decesului, pentru cazul în care s-a produs un eveniment si ulterior a survenit decesul victimelor implicate în acest eveniment.

(4) În capitolul prevazut la art. 138 lit.g) se vor indica, de asemenea, datele de identificare ale angajatorilor la care sunt/au fost angajate victimele, numele reprezentantilor legali ai angajatorilor, numarul documentului prin care s-a certificat autorizarea de functionare din punct de vedere al securitatii si sanatatii în munca, adresa punctului de lucru.

(5) În capitolul prevazut la art. 138 lit.h) se vor indica, de asemenea urmatoarele: numele, prenumele, cetatenia, vârsta, starea civila, numarul de copii minori, domiciliul, locul de munca la care este încadrat, profesia de baza, ocupatia în momentul accidentarii, vechimea în munca, în functie sau în meserie si la locul de munca, data efectuării ultimului instructaj în domeniul securitatii si sanatatii în munca, iar pentru persoanele care, în momentul accidentarii, desfasurau o activitate pentru care este necesara autorizare, se va face referire si la aceasta.

(6) Capitolul prevazut la art. 138 lit.i) va contine urmatoarele subcapitole:

- a) Descrierea detaliata a locul producerii evenimentului;
- b) Descrierea detaliata a echipamentului de munca;
- c) Descrierea detaliata a împrejurarilor;
- d) Descrierea detaliata a modului în care s-a produs evenimentul.

(7) În capitolele prevazute la art. 138 lit.k)-m) se va face trimitere la reglementarile legale în vigoare, încalcate, precizând actele normative nerespectate, cu redarea integrala a textului acestora.

(8) Denumirea capitolul prevazut la art. 138 lit.o) se va schimba cu ?Propuneri pentru sanctiuni administrative si disciplinare?, în cazul accidentelor cercetate de catre comisia numita de catre angajator.

(9) Capitolele prevazute la art. 138 lit.w)-y) se vor regasi în procesul verbal de cercetare numai pentru evenimentele cercetate de catre inspectoratul teritorial de munca sau Inspectia Muncii, conform competentelor.

(10) În cazul accidentelor cu ITM, procesul verbal de cercetare se va încheia cu capitolul prevazut la art. 138 lit.w) care va fi numit ?Viza angajatorului?.

Art. 140 În situatiile în care, din cercetare, rezulta ca accidentul nu întruneste conditiile pentru a fi încadrat ca accident de munca, se va face aceasta mentiune la capitolele procesului-verbal de cercetare prevazute la art. 138 lit.q) si lit.r) si se vor dispune masurile care trebuie luate de angajator, pentru prevenirea unor cazuri asemanatoare.

Art. 141 (1) În situatia în care, cu ocazia cercetarii unui eveniment, inspectorii de munca constata si sanctioneaza contraveniții si, în acelasi timp, pentru faptele care constituie infractiuni fac propuneri de ancheta penala, în procesul-verbal de cercetare se va mentiona ca sanctiunile dispuse contravenientilor devin aplicabile imediat dupa finalizarea cercetarii, fara a se astepta instrumentarea cazului de catre organele de urmarire penala competente.

(2) Comisia de cercetare a unui eveniment numita de catre angajator poate face propuneri de sanctiuni disciplinare si/sau administrative, pe care le va mentiona în procesul-verbal de cercetare.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 142 (1) Procesul-verbal de cercetare a unui eveniment se întocmeste în:

- a) trei exemplare, în cazul accidentului de munca urmat de incapacitate temporara de munca, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, inspectoratul teritorial de munca care a avizat dosarul și asigurator;
- b) mai multe exemplare, în cazul accidentului de munca urmat de incapacitate temporara de munca pentru lucratori cu angajatori diferiti, pentru fiecare angajator, inspectoratul teritorial de munca care a avizat dosarul și asigurator;
- c) cinci exemplare, în cazul accidentului de munca urmat de invaliditate, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmarire penala, inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea, Inspectia Muncii și asigurator;
- d) cinci exemplare, în cazul accidentului de munca mortal sau al celui colectiv, precum și în cazul accidentului mortal în afara muncii, pentru angajatorul care înregistrează accidentul, organul de urmarire penala, inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea, Inspectia Muncii și asigurator;
- e) cinci exemplare, în cazul incidentului periculos, pentru angajatorul care înregistrează incidentul, organele de urmarire penala, inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea, Inspectia Muncii și asigurator.

(2) Procesul-verbal de cercetare poate fi întocmit într-un numar mai mare de exemplare, după caz.

Art. 143 (1) În cazul în care accidentul de munca s-a produs la un angajator, altul decât cel care îl înregistrează, un exemplar din procesul-verbal de cercetare va fi trimis și acestuia.

(2) În cazul în care angajatorul la care se înregistrează accidentul de munca își are sediul pe teritoriul altui județ decât cel pe raza căruia s-a produs accidentul, se va trimite un exemplar din procesul-verbal de cercetare inspectoratului teritorial de munca pe raza căruia are sediul angajatorul.

Art. 144 În cazul evenimentelor care nu au fost comunicate și cercetate, dar persoana vătămată prezintă un certificat medical cu cod ?accident de munca?, angajatorul care și-a asumat atribuțiile în domeniul securității și sănătății în munca/lucrătorul desemnat/serviciul intern de prevenire și protecție/serviciul extern de prevenire și protecție va solicita acesteia o declarație scrisă privind modul și împrejurările în care s-a produs evenimentul.

Sectiunea a 4-a

Înregistrarea și evidența accidentelor de munca și a incidentelor periculoase

Art. 145 Înregistrarea accidentelor de munca și a incidentelor periculoase se face în baza procesului-verbal de cercetare.

Art. 146 (1) Accidentul de munca produs în timpul prestării unor servicii pe baza de contract, comandă sau alte forme legale încheiate în întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, alta decât cea la care este încadrată victima, se înregistrează potrivit clauzelor prevăzute în acest sens, în documentele încheiate.

(2) În situația în care documentul încheiat nu prevede clauze în acest sens, clauzele nu sunt suficiente de acoperitoare pentru toate situațiile sau clauzele sunt contrare prevederilor prezentei norme, accidentul de munca se înregistrează de către angajatorul răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

- (3) Accidentul de munca produs în timpul prestării unor servicii, pe baza de comanda, la domiciliul clientului, se înregistrează de către angajatorul la care este/a fost angajată victima.
- (4) Accidentul de munca suferit de o persoană, aflată în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu în întreprinderea și/sau unitatea altui angajator, se înregistrează de către angajatorul răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului.
- (5) Accidentele suferite în timpul stagiului de practică profesională de către elevi, studenți, ucenici și someri în perioada de reconversie profesională se înregistrează de către angajatorul la care se efectuează practica.
- (6) Accidentul de munca suferit de o persoană, în cadrul activităților cultural-sportive, în timpul și din cauza îndeplinirii acestor activități, se înregistrează de către instituția sau angajatorul care a organizat acțiunea respectivă.
- (7) Accidentul de munca produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avuții publice sau private din întreprinderea și/sau unitatea unui angajator, se înregistrează de către angajatorul la care s-a produs accidentul.
- (8) În cazul accidentului produs ca urmare a unei acțiuni întreprinse de o persoană, din proprie inițiativă, pentru salvarea de vieți omenești sau pentru prevenirea ori înlăturarea unui pericol grav și iminent ce amenință avuții publice sau private, produs în afara întreprinderii și/sau unității unui angajator și care nu are nici o legătură cu acesta, înregistrarea se face de către primăria pe raza căreia s-a produs accidentul.
- (9) Accidentul de munca de traseu se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului, conform concluziilor cercetării.
- (10) Accidentul de munca de circulație se înregistrează de către angajatorul la care este angajată victima sau, după caz, de angajatorul răspunzător de conducerea și/sau de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului, conform concluziilor cercetării.
- (11) Accidentul produs în afara întreprinderii și/sau unității, ca urmare a neluării unor măsuri de securitate de către un alt angajator, se înregistrează de către angajatorul din vina căruia s-a produs accidentul.
- (12) Accidentul de munca suferit de însoțitorii de încarcerări, personalul de posta de la vagoanele C.F.R., angajați ai unor angajatori care, potrivit legii, sunt obligați să delege însoțitori pentru astfel de încarcerări, pe mijloace de transport ce nu le aparțin, se va înregistra de către angajatorul răspunzător de organizarea activității care a avut ca urmare producerea accidentului, sau, după caz, în condițiile clauzelor prevăzute în documentele încheiate.

Art. 147 Pentru unele situații neprevăzute în prezentele reglementări, cu privire la înregistrarea accidentelor de munca, inspectoratul teritorial de munca sau Inspectoria Muncii va stabili modul de înregistrare a accidentului în cauză.

Art. 148 (1) Dispariția unei persoane, în condițiile unui accident de munca și în împrejurări care îndreptătesc presupunerea decesului acesteia, se înregistrează ca accident mortal, după emiterea hotărârii judecătorești, conform prevederilor legale, prin care este declarat decesul.

(2) Data înregistrării accidentului de munca mortal coincide cu data înscrisă în hotărârea judecătorească.

(3) Angajatorul la care a fost angajată persoana dispărută va comunica, imediat, numărul și data hotărârii judecătorești la inspectoratul teritorial de munca.

Art. 149 Accidentul de munca cu invaliditate se va înregistra pe baza procesului-verbal de cercetare întocmit de inspectoratul teritorial de munca.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 150 (1) În baza procesului-verbal de cercetare întocmit de persoanele împuternicite prin lege, angajatorul la care se înregistrează accidentul va completa FIAM.

(2) FIAM se completează pentru fiecare persoană accidentată în parte în câte 4 exemplare ce se înaintea, spre avizare, după cum urmează:

a) inspectoratului teritorial de muncă care a avizat dosarul de cercetare întocmit de comisia angajatorului, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea avizului;

b) inspectoratului teritorial de muncă care a efectuat cercetarea, în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea procesului verbal de cercetare.

(3) Verificarea și avizarea FIAM de către inspectoratul teritorial de muncă se face în termen de 5 zile lucrătoare de la primirea formularului.

(4) Angajatorul la care se înregistrează accidentul anexează FIAM-ul la dosarul sau la procesul verbal de cercetare și distribuie celelalte exemplare la persoana accidentată, inspectoratul teritorial de muncă și asiguratorul pe raza căruia își are sediul social.

(5) În cazul în care victima unui accident de muncă a fost propusă pentru pensionare odată cu emiterea deciziei de încadrare într-o grupă de invaliditate, se va completa un exemplar FIAM care se va anexa la dosarul de pensionare ce va fi înaintat unității de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

Art. 151 (1) Angajatorul va ține evidența evenimentelor în:

a) Registrul unic de evidența a accidentatilor în muncă, conform modelului din anexa nr.15;

b) Registrul unic de evidența a incidentelor periculoase, conform modelului din anexa nr.16;

c) Registrul unic de evidența a accidentelor usoare, conform modelului din anexa nr.17;

d) Registrul unic de evidența a accidentatilor în muncă care au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru, conform modelului din anexa nr.18.

(2) În registrul prevăzut la alin.(1) lit.d) se va ține evidența accidentatilor în muncă pentru care perioada de incapacitate temporară de muncă este de minim 4 zile de lucru, fără a lua în calcul ziua producerii accidentului.

(3) Registrele de evidența trebuie să fie actualizate.

Art. 152 (1) În baza FIAM-ului și a proceselor-verbale de cercetare a incidentelor periculoase, inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența tuturor accidentelor de muncă și a incidentelor periculoase înregistrate de angajatorii care au sediul pe teritoriul județului respectiv.

(2) Inspectoratul teritorial de muncă va ține evidența în:

a) Registrul unic de evidența a accidentatilor în muncă;

b) Registrul unic de evidența a incidentelor periculoase;

c) Registrul unic de evidența a accidentatilor în muncă care au ca urmare incapacitate de muncă mai mare de 3 zile de lucru.

Sectiunea a 5-a

Comunicarea, cercetarea și înregistrarea evenimentelor produse în afara granițelor României, în care sunt implicați lucratori ai unor angajatori români, aflați în îndeplinirea sarcinilor de stat, de interes public sau a îndatoririlor de serviciu

Art. 153 (1) Comunicarea evenimentelor, produse în afara granițelor țării, în care sunt implicați lucratori ai unor angajatori români, se face conform prevederilor secțiunii a 2-a din prezenta normă

metodologica.

(2) Orice eveniment, produs pe teritoriul altei tari cu ocazia efectuării unor lucrări cu personal român, pe baza de contracte bilaterale, convenții internaționale sau în alte condiții prevăzute de lege, va fi comunicat, imediat, misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă și/sau angajatorului, de către orice persoană care are cunoștința despre acesta.

(3) Orice accident, suferit de personalul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare române, care funcționează pe teritoriul altor țări, precum și orice accident suferit de persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor României, vor fi comunicate, imediat, misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(4) Se va proceda conform prevederilor alin.(2) și în cazul lucrătorilor aflați în delegație în afara granițelor României, în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(5) Conducătorul misiunii diplomatice sau al oficiului consular român, care a primit comunicarea, va anunța imediat Ministerul Afacerilor Externe din România.

(6) Ministerul Afacerilor Externe va comunica angajatorului persoanei vătămate producerea evenimentului.

Art. 154 (1) Cercetarea evenimentelor produse în afara granițelor țării, în care sunt implicați lucrători ai unor angajatori români, se va face conform prevederilor din Secțiunea a 3-a a prezentului capitol.

(2) La cercetarea evenimentelor prevăzute la alin.(1) poate participa un delegat din partea misiunii diplomatice sau oficiului consular român din țara respectivă.

(3) Ministerul Afacerilor Externe Română răspunde de cercetarea evenimentelor în care au fost implicați lucrătorii misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare române și persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor României, aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(4) Cercetarea evenimentelor menționate la alin.(1) se efectuează de către:

- a) organele competente din țara respectivă, sub aspect infracțional;
- b) angajatorii români.

(5) În cazul evenimentelor care au produs invaliditate, confirmată prin decizie, deces, accidente colective, inclusiv în cazul persoanelor date dispărute și în cazul incidentului periculos, Inspectoratul Muncii poate delega reprezentanți care să efectueze cercetarea la fața locului.

(6) În situația prevăzută la alin.(5), cercetarea se va finaliza de către Inspectoratul Muncii sau inspectoratul teritorial de muncă pe raza căruia are sediul angajatorul român, după caz.

(7) Cheltuielile efectuate cu ocazia deplasării în vederea finalizării cercetării, în condițiile menționate la alin.(5), vor fi suportate de către angajatorul român care a încheiat contractul cu partenerul străin sau de către angajatorul la care este încadrat accidentatul.

Art. 155 (1) De întocmirea dosarelor de cercetare a evenimentelor răspunde angajatorul care a încheiat contractul cu partenerul străin, în cazul efectuării de lucrări cu personal român, și, respectiv, Ministerul Afacerilor Externe, în cazul accidentelor suferite de angajații misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare române și persoanele care îndeplinesc sarcini de stat sau de interes public în afara granițelor României, aflați în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu.

(2) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevăzute la art. 131 și se va completa cu:

- a) copii de pe originalele documentelor de cercetare, emise de organele competente din țara pe teritoriul căreia s-a produs evenimentul, precum și traducerea acestora în limba română;
- b) copie de pe contractul încheiat cu partenerul străin, din care să rezulte cine a încheiat contractul, obiectul contractului, ce fel de lucrări se execută, pe ce durată, locul unde se execută lucrările respective, clauzele privind securitatea și sănătatea în muncă, modul în care se face comunicarea și cercetarea evenimentelor și înregistrarea accidentelor de muncă.

(3) Dosarul de cercetare a evenimentelor se va întocmi în numărul de exemplare precizat la art. 133 .

(4) Imediat după finalizarea dosarului de cercetare, angajatorul român semnată al contractului cu

partenerul strain va proceda conform prevederilor prezentului capitol.

Art. 156 Înregistrarea si evidenta accidentelor de munca si a incidentelor periculoase se face de catre angajatorul român se face conform prevederilor din Sectiunea a 4-a a prezentului capitol.

Sectiunea a 6-a

Comunicarea si cercetarea evenimentelor produse pe teritoriul României în care sunt implicati cetateni straini aflati în îndeplinirea atributiilor de serviciu

Art. 157 (1) Orice eveniment produs pe teritoriul României, în care sunt implicati cetateni straini aflati în îndeplinirea atributiilor de serviciu, va fi comunicat, imediat, la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia a avut loc, de catre angajator sau de catre orice alta persoana care are cunostinta despre eveniment.

(2) Inspectoratul teritorial de munca care a primit comunicarea va înstiinta misiunea diplomatica sau consulatul tarii din care provine persoana accidentata, prin intermediul Inspectiei Muncii.

Art. 158 (1) Cercetarea unor astfel de evenimente se face de catre inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia au avut loc, împreuna cu celelalte organe competente, precum si cu reprezentanti ai angajatorului strain implicat in eveniment sau de catre Inspectia Muncii, conform art.29 alin.(1) lit.c) din Legea nr.319/2006.

(2) La cercetare poate participa un reprezentant al misiunii diplomatice sau al consulatului tarii respective.

(3) Termenul cercetare este cel prevazut la art. 129 din prezentul capitol.

(4) Dosarul de cercetare va cuprinde actele prevazute la art. 131 din prezentul capitol.

(5) Dosarul de cercetare se va întocmi în numarul de exemplare precizat la art. 133 si o copie a dosarului original se va transmite misiunii diplomatice sau consulatului tarii de unde provine accidentatul de catre inspectoratul teritorial de munca care a efectuat cercetarea.

Sectiunea a 7- a

Semnalarea bolilor profesionale

Art. 159 Bolile profesionale, cât si suspiciunile de boli profesionale se vor semnala obligatoriu de catre toti medicii care depisteaza astfel de îmbolnaviri, indiferent de specialitate si locul de munca, cu prilejul oricarei prestatii medicale: examene medicale profilactice, consultatii medicale de specialitate.

Art. 160 (1) Medicul care suspecteaza o boala profesionala completeaza fisa de semnalare BP1, prezentata în anexa nr.19, si trimite bolnavul cu aceasta fisa la unitatea sanitara de medicina muncii, în vederea precizarii diagnosticului de boala profesionala.

(2) Medicul specialist de medicina muncii examineaza bolnavul, stabileste diagnosticul si completeaza fisa de semnalare BP1 pe care o trimite oficial la Autoritatea de sanatate publica teritoriala sau a municipiului Bucuresti, în termen de maximum 7 zile de la precizarea diagnosticului.

Sectiunea a 8-a

Cercetarea bolii profesionale

Art. 161 După primirea fisei de semnalizare BP1, medicul specialist de medicina muncii din cadrul Autoritatii de sanatate publica teritoriale sau a municipiului Bucuresti, cerceteaza, conform rutei profesionale, cauzele îmbolnavirii profesionale.

Art. 162 Cercetarea se face în prezenta angajatorului sau a reprezentantului acestuia, sau, dupa caz, a persoanelor fizice autorizate în cazul profesiilor liberale, precum si a inspectorului din cadrul inspectiei teritoriale de munca, la solicitarea autoritatii de sanatate publica teritoriale sau a municipiului Bucuresti.

Art. 163 Cercetarea are drept scop confirmarea sau infirmarea caracterului profesional al îmbolnavirii respective, si se finalizeaza cu redactarea si semnarea Procesului verbal de cercetare, prezentat în anexa nr.20.

Art. 164 Procesul verbal de cercetare este semnat de toti cei care au luat parte la cercetare, conform competentelor, mentionându-se în mod special cauzele îmbolnavirii, responsabilitatea conducatorilor procesului de productie respectiv si masurile tehnice si organizatorice necesare, pentru prevenirea unor boli profesionale similare.

Art. 165 În situatia în care angajatorul sau reprezentantul acestuia, sau, dupa caz, persoana fizica autorizata în cazul profesiilor liberale, sau inspectorul de munca, nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare sau cu masura tehnica sau organizatorica formulata, se pot adresa, în scris, în termen de 15 zile de la data primirii procesului-verbal de cercetare, la Autoritatea de sanatate publica judeteana, sau a municipiului Bucuresti.

Art. 166 Solutiile adoptate în aceste situatii vor fi comunicate în scris celor interesati, în termen de 20 de zile de la data primirii contestatiei si ramân definitive.

Art. 167 Procesul verbal de cercetare se înmâneaza angajatorului, medicului care a semnalat îmbolnavirea pentru evidenta îmbolnavirilor profesionale si pentru a urmari realizarea masurilor prescrise, precum si medicului de medicina muncii din Autoritatea de sanatate publica.

Art. 168 Pe baza confirmarii caracterului profesional al îmbolnavirii, medicul de medicina muncii care a efectuat cercetarea, declara cazul de îmbolnavire profesionala, completând fisa de declarare BP2 , prezentata în anexa nr.21.

Sectiunea a 9-a

Declararea bolilor profesionale

Art. 169 Declararea bolilor profesionale se face pe baza urmatoarelor documente, care vor fi pastrate sub forma de dosar, la Autoritatea de sanatate publica:

- a) istoricul de expunere profesionala (documentul care certifica ruta profesionala si anume copie dupa carnetul de munca);
- b) istoricul starii de sanatate la locul de munca (documentul eliberat de medicul de medicina muncii care asigura asistenta de medicina muncii la unitatea respectiva);

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

- c) document medical care precizeaza diagnosticul de boala profesionala (biletul de iesire emis de clinica/sectia de medicina muncii din structura spitalelor, sau adeverinta medicala emisa de medicul de medicina muncii care a precizat diagnosticul de boala profesionala, în cazul în care bolnavul nu a fost internat);
- d) procesul verbal de cercetare a cazului de boala profesionala;
- e) copie dupa fisa de semnalare BP1.

Art. 170 Declararea bolilor profesionale se face de catre Autoritatea de sanatate publica pe baza documentelor precizate la art. 169 prin completarea Fisei de declarare BP2 care reprezinta formularul final de raportare a bolii profesionale nou-declarate.

Art. 171 În cazul în care unitatea la care s-a produs îmbolnavirea a fost desfiintata, sau nu mai exista la momentul precizarii diagnosticului de boala profesionala, cazul respectiv se poate declara prin Fisa de declarare BP2 pe baza documentelor solicitate la art. 169 , cu exceptia procesului verbal de cercetare a cazului.

Art. 172 Cazurile de pneumoconioze, precum si cazurile de cancer profesional se înregistreaza la ultimul agent economic unde a lucrat bolnavul si unde exista factorii de risc ai bolii profesionale respective; ele se declara si se pastreaza în evidenta de catre Autoritatea de sanatate publica judeteana sau a municipiului Bucuresti din judetul sau din municipiul Bucuresti în care se afla agentul economic respectiv.

Art. 173 Autoritatea de sanatate publica este raspunzatoare pentru corectitudinea datelor înscrise în fisa de declarare BP2.

Art. 174 Bolile profesionale cu diagnosticul de pneumoconioza se confirma numai pe baza diagnosticului precizat de catre comisiile regionale de pneumoconioze, potrivit reglementarilor în vigoare.

Sectiunea a 10-a

Raportarea bolilor profesionale

Art. 175 Bolile profesionale nou-declarate se raporteaza lunar si anume în cursul lunii în care s-a produs îmbolnavirea, de catre Autoritatea de sanatate publica teritoriala si a municipiului Bucuresti la Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale din cadrul Institutului de Sanatate Publica Bucuresti, la Centrul de Calcul si Statistica Sanitara Bucuresti, precum si la structurile teritoriale ale asiguratorului stabilite conform legii.

Art. 176 La nivelul Centrului national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale se constituie Registrul operativ national informatizat al bolilor profesionale, care se reactualizeaza lunar cu datele din fisele BP2.

Art. 177 Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale reprezinta forul metodologic care asigura asistenta si îndrumare tehnica profesionala în domeniul bolilor profesionale.

Art. 178 Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale raporteaza semestrial datele privind morbiditatea profesionala Autoritatii de sanatate publica din Ministerul

Sanatatii Publice.

Art. 179 Centrul national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale transmite informatiile de interes public privind bolile profesionale tuturor institutiilor implicate în activitati cu impact asupra sanatatii lucratorilor.

Art. 180 Lista bolilor profesionale ale caror declarare, cercetare si evidenta sunt obligatorii este cuprinsa în anexa nr.22.

Art. 181 Structurile de medicina muncii din autoritatile de sanatate publica judetene vor raporta cu o periodicitate anuala Centrului national de coordonare metodologica si informare privind bolile profesionale situatia absenteismului medical prin boli profesionale pentru cazurile noi declarate în anul respectiv.

Art. 182 Intoxicatia acuta profesionala se declara, se cerceteaza si se înregistreaza atât ca boala profesionala, cât si ca accident de munca.

Sectiunea a 11-a

Bolile legate de profesie

Art. 183 Lista bolilor legate de profesie este prezentata în anexa nr.23.

Art. 184 Bolile legate de profesie nu se declara, acestea se dispensarizeaza medical si se comunica angajatorilor sub forma rapoartelor medicale nenominalizate privind sanatatea lucratorilor, în vederea luarii masurilor tehnico organizatorice de normalizare a conditiilor de munca.

Sectiunea a 12-a

Dispozitii finale

Art. 185 În contractele încheiate între angajatori pentru prestarea de activitati si servicii vor fi prevazute clauze privind raspunderile referitoare la comunicarea, cercetarea si înregistrarea unor eventuale accidente de munca.

Art. 186 (1) Victimele sau familia victimelor unui eveniment urmat de incapacitate temporara de munca, invaliditate sau deces au dreptul sa sesizeze sau sa se informeze la inspectoratul teritorial de munca pe raza caruia a avut loc accidentul.

(2) Daca în urma investigatiilor rezulta ca sunt întrunite conditiile unui accident de munca, inspectoratul teritorial de munca va lua masuri pentru efectuarea cercetarii în conformitate cu prevederile prezentei norme metodologice.

(3) În situatiile prevazute la alin.(1), inspectoratul teritorial de munca va raspunde sesizarilor conform prevederilor legale sau va elibera, la cerere, o copie a procesului verbal de cercetare a evenimentului.

Art. 187 (1) În situatia în care angajatorul, lucratorii responsabili de încalcarea prevederilor legale, victimele sau familiile acestora nu sunt de acord cu concluziile stabilite în procesul-verbal de cercetare a evenimentului, se pot adresa la inspectoratul teritorial de munca sau, dupa caz, la inspectia Muncii, în

termen de 15 zile calendaristice de la data primirii acestuia.

(2) Solutiile adoptate la situatiile prevazute la alin.(1) vor fi comunicate celor interesati, în termen legal si ramân definitive.

Art. 188 Dosarele si procesele-verbale de cercetare a evenimentelor, precum si registrele de evidenta se pastreaza în arhiva timp de minimum 50 de ani de la data producerii evenimentului iar pentru incidente periculoase, termenul este de minimum 10 ani.

Art. 188

Art. 189 (1) Informatiile privind sanatatea lucratorilor se pastreaza la Institutul de Sanatate Publica Bucuresti si la autoritatile de sanatate publica judetene si a municipiului Bucuresti si, dupa caz, pot fi folosite în scopul întocmirii rapoartelor statistice nenominalizate.

(2) Informatiile sunt confidentiale si pot fi transmise la solicitare scrisa lucratorilor care se afla în evidenta cu boli profesionale.

CAPITOLUL VIII

Avizarea documentatiilor cu caracter tehnic de informare si instruire în domeniul securitatii si sanatatii în munca

Sectiunea 1

Prvederi generale

Art. 190 Prezentul capitol are ca scop stabilirea tipurilor de documentatii cu caracter tehnic de informare si instruire în domeniul securitatii si sanatatii în munca care se supun avizarii, a cerintelor care stau la baza realizarii acestora, precum si a procedurii de avizare.

Art. 191 Documentatiile care se supun avizarii sunt:

- a) filme sau imagini, pe pelicula sau suport magnetic, cu subiecte din domeniul securitatii si sanatatii în munca;
- b) afise, pliante, brosure din domeniul securitatii si sanatatii în munca;
- c) module de curs destinate instruirii în domeniul securitatii si sanatatii în munca, elaborate de prestatorii de servicii;
- d) diapozitive, diafilme si alte asemenea.

Sectiunea a 2-a

Cerinte de realizare a documentatiilor

Art. 192 Cerintele generale pentru realizarea documentatiilor specificate la art. 191 sunt:

- a) continutul sa fie în concordanta cu legislatia în domeniul securitatii si sanatatii în munca în vigoare;
- b) sa prezinte informatia într-o forma accesibila, completa si usor de asimilat;
- c) continutul si realizarea sa fie în concordanta cu nivelul de pregatire al subiectilor carora li se adreseaza.

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

Art. 193 Cerintele specifice pentru realizarea filmelor cu subiecte din domeniul securitatii si sanatatii în munca sunt:

- a) scenariul si regia sa asigure perceperea corecta si clara a mesajului;
- b) imagine clara si sugestiva;
- c) sonor clar si sugestiv;
- d) forme de prezentare : filmare reala sau animatie;
- e) durata proiectiei : 10 20 minute.

Art. 194 Cerintele specifice pentru realizarea afiselor si pliantelor din domeniul securitatii si sanatatii în munca sunt:

- a) grafica simpla, fara greseli tehnice, subliniindu-se elementele principale ale temei eliminându-se detaliile nesemnificative;
- b) utilizarea unor culori vii, contrastante, în concordanta cu subiectul, respectiv culori deschise pentru situatii pozitive si culori închise pentru situatii negative;
- c) fara text sau cu text scurt, concis si vizibil, cu dimensiunea literelor aleasa astfel încât sa permita citirea textului de la o distanta de 4 5 m;
- d) subiectul sa ocupe circa 60% din suprafata afisului iar marginile sa fie suficient de mari pentru a-l izola de fondul pe care este aplicat;
- e) marimea afisului va fi aleasa în functie de scopul urmarit si locul în care va fi expus;
- f) materialele din care sunt realizate sa fie adecvate mediilor în care vor fi utilizate, respectiv sa fie rezistente la actiunea factorilor din mediul în care sunt amplasate si/sau utilizate (umiditate, agenti chimici, etc.).

Art. 195 Cerintele specifice pentru realizarea brosurilor din domeniul securitatii si sanatatii în munca sunt:

- a) sa prezinte informatiile clar si concis;
- b) sa se axeze pe o tema concreta;
- c) sa prezinte un interes practic cât mai larg.

Art. 196 Cerintele specifice pentru elaborarea suportului de curs destinat instruirii lucratorilor în domeniul securitatii si sanatatii în munca sunt:

- a) sa fie elaborat în baza unei documentari bibliografice la zi;
- b) sa utilizeze terminologia specifica securitatii si sanatatii în munca;
- c) sa fie elaborat pe o tematica orientata spre grupuri tinta de lucratori si tipul instruirii, dezvoltata efectiv pentru înlaturarea problemelor de securitate si sanatate în munca ce rezulta din evaluarea riscurilor si adaptata evolutiei riscurilor sau aparitiei de riscuri noi;
- d) sa fie redactat clar, concis, accesibil, adaptat nivelului de pregatire al grupului tinta caruia îi este destinat;
- e) informatiile sa fie sistematizate, într-o organizare logica a continutului, orientate spre situatii concrete de munca;
- f) sa cuprinda ilustratii, desene, scheme, pictograme si tabele explicative, daca este necesar;
- g) sa evidentieze consecintele neaplicarii si/sau nerespectarii legislatiei din domeniul securitatii si sanatatii în munca.

Art. 197 Cerintele specifice pentru realizarea diapozitivelor si diafilmelor sunt:

- a) pe cât posibil sa fie realizate color si sa fie clare;
- b) sa fie însoțite de scheme explicative;
- c) textele care le însoțesc sa fie redactate clar si concis fara a da nastere la interpretari;

d) sa fie realizate într-o succesiune logica.

Sectiunea a 3-a

Avizarea documentatiilor

Art. 198 Documentatiile prevazute la art. 191 pot fi difuzate sau comercializate, numai daca sunt avizate de catre Comisia de abilitare a serviciilor externe de prevenire si protectie si de avizare a documentatiilor cu caracter tehnic de informare si instruire în domeniul securitatii si sanatatii în munca, denumita în continuare Comisia de abilitare si avizare, din judetul în care își are sediul laboratorul.

Art. 199 Pentru avizarea documentatiilor solicitantul va transmite prin posta Comisiei de abilitare si avizare din judetul în care își are sediul laboratorul o cerere conform modelului din anexa nr.24 însoțita de un dosar care cuprinde:

- a) copie dupa certificatul de înregistrare la Registrul Comertului si, dupa caz, anexa la acesta;
- b) un scurt memoriu de prezentare a documentatiei;
- c) doua exemplare din documentatia supusa avizarii;
- d) în cazul diaporitivelor si diafilmelor se vor transmite: originalul si doua copii pe suport hârtie.

Art. 200 (1) Comisia de abilitare si avizare va transmite prin posta avizul sau decizia de respingere motivata, în termen de 30 de zile de la data primirii solicitarii.

(2) Avizul comisiei, prezentat în anexa nr.25, va fi însoțit de un exemplar din documentatia transmisa de solicitant care va purta stampila Ministerului Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei.

(3) Decizia de respingere, prezentata în anexa nr.26, va fi însoțita de cele doua exemplare de documentatie transmisa de solicitant pentru a fi refacuta în sensul celor precizate în decizie.

Sectiunea a 4-a

Dispozitii finale

Art. 201 (1) Comisia de abilitare si avizare la nivel teritorial va fi numita prin ordin al ministrului muncii, solidaritatii sociale si familiei.

(2) În comisia de avizare pot fi cooptati si specialisti din domeniul pedagogic, cinematografie, arte plastice, dupa caz.

Art. 202 (1) Difuzarea sau comercializarea documentatiilor prevazute la art. 191 vor fi însoțite de o copie a avizului.

(2) Angajatorul care utilizeaza documentatiile prevazute la art. 191 trebuie sa detina o copie a avizului.

Art. 203 (1) Respingerea avizarii unei documentatii poate face obiectul unei contestatii depuse la Ministerul Muncii, Solidaritatii Sociale si Familiei în termen de maximum 15 zile de la data primirii deciziei de respingere.

(2) Solutiile adoptate ca raspuns la contestatie vor fi comunicate celor interesati în termen de 30 de zile de la data primirii contestatiei si ramân definitive.

Art. 204 (1) Daca în timpul controalelor se constata diferente între documentatia avizata si cea folosita în activitatea curenta inspectorul de munca dispune masuri pentru retragerea documentatiei neconforme si

Legea 319 din 14 iulie 2006.txt

comunica în scris Comisiei de abilitare și avizare teritoriale situația constatată, cu propunerea de suspendare sau de retragere a avizului.

(2) Comisia de abilitare și avizare teritorială aduce la cunoștință titularului de aviz situația constatată pentru ca acesta să-și prezinte punctul de vedere.

(3) Comisia de abilitare și avizare teritorială analizează comunicarea inspectorului de muncă împreună cu punctul de vedere al titularului de aviz și emite o decizie de suspendare sau de retragere a avizului, după caz.

(4) Suspendarea se poate face pe o perioadă determinată, în funcție de timpul necesar pentru remedierea deficiențelor constatate.

(5) (4) Decizia de retragere a avizului poate face obiectul unei contestații în condițiile prevăzute la art. 203

Art. 205 (1) În situația în care titularul de aviz intenționează să aducă modificări unei documentații avizate are obligația să comunice Comisiei de abilitare și avizare teritoriale conținutul acestor modificări.

(2) Comisia de abilitare și avizare teritorială analizează dacă modificările asupra documentației sunt intervenții minore sau majore și decide menținerea avizului sau necesitatea unei noi avizări.